

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Od nas vseh je odvisno, da bo letošnja kampanja kot predhodnica 3. mladinske konvencije in 2. atletične konference vsestransko uspešna.

Naslov—Address
NOVA DOBA
6233 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio
(Tel. Henderson 3889)

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, Ohio Under the Act of March 3rd, 1879. — Accepted for Mailing at Special Rate of Postage, Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1926

NO. 21. — ŠT. 21.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, MAY 24th — SREDA, 24. MAJA, 1939

VOL. XV. — LETNIK XV.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Društvo št. 1 JSKJ v Elyu, Minn., hoče na vsak način zmagati prvo mesto tudi v sedanjih kampanji. Dne 18. maja je v lokalni konferenci sodeloval Joseph Mishmash, član omenjenega društva. Z njim ima društvo že kvalificirane delegate za atletično konferenco in tri deleže za mladinsko konvencijo. Temu pa kampanjsko delo tega društva še ni zaključeno, ker hoče oboji najmanj po štiri deleže na atletični konferenci in mladinski konvenciji.

Madina je prevzela prirediteljske plesne veselice društva št. 6 JSKJ v Lorainu, Ohio, tamkajšnjem S. N. Domu. Prerajani člani bodo pri omenjenih prireditvah sodelovali sicer v predstavljenih pozicijah, pa gotovo enako lojalnostjo in z enakim uspehom kot mladina. Ta prirediteljski odbor, da je maj v delu in tudi v J. S. K. Jednoti. Katerega je le mogoče, naj zanimivo majsko prirediteljsko posetili. Dajmo mladini priredilja in vzpodbujaj!

Minnesota federacija društva JSKJ bo zborovala v nedeljo 28. maja v Elyu, Minn. Zborovanje se bo vršilo v Community Building in se bo pričelo ob 10. uri popoldne.

Moos Runu, Pa., se bo v nedeljo 28. maja vršil piknik tamkajšnjega društva št. 99 JSKJ. Prirediteljski piknik: Portman's

Slovenski dom v Gowandi, N. Dakoti, priredi v nedeljo 28. maja piknik na običajnem piknik prostoru.

Proslava otvoritve povečane Slovenskega društvenega doma v Euclidu, Ohio, se bo vršila v nedeljo 3. junija popoldne in v nedeljo 4. junija. Govorniški program se začne v nedeljo 4. junija ob treh popoldne.

Atletični športniki društva št. JSKJ v Barbertonu, Ohio, se bodo poskusili v lokalni base-jekalni v nedeljo 4. junija. Zaključeni igrari pa se bo vršil atletični piknik v Hopocan

Uradni clevelandskih društev priredi prvi piknik letošnje sezone društvo št. 173 JSKJ v Euclidu, O. Vršil se bo na travniški farmi v nedeljo 4. junija.

Atletični piknik društva št. 42 v Puebu, Colo., je naznanjen za nedeljo 25. junija. Vršil se bo v Rye, Colo.

Exportu, Pa., se bo v soboto 1. julija vršil piknik tamkajšnjega društva št. 138 JSKJ. Prirediteljski piknik: Glant's

Novo ustanovljeno angleško slovensko društvo št. 236 JSKJ v Strabane, Pa., priredi svoj prvi piknik v soboto 1. julija. Piknik se bo vršil v znanem Drenickem parku in se bo pričel ob 10. uri zvečer.

Uradno zborovanje federacije društva JSKJ v državi Ohio se bo vršilo v nedeljo 2. julija v slovenskem društvenem domu v Euclidu, Ohio.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

STAVKA PREMOGARJEV
Večina stavkujočih premogarjev se je pretekli teden vrnila na delo, ko so operatorji pod pritiskom administracije v Washingtonu sklenili in podpisali nove pogodbe z United Mine Workers unijo. Nekaj operatorjev v južnih državah pa ni hotelo skleniti takih pogodb z uni-jio, zato so premogarji v prizadetih okrožjih ostali na stavki. V okrožju Harlan v državi Kentucky, kjer so bili že v preteklosti ostri spori med premogarskimi magnati in unijskimi delavci, so podjetniki poskusili z obratom brez podpisa pogodbe z unijo in gov. Chandler je poslal tja oddelke državne milice, da čuvajo stavkokaže. Situacija je napeta, vendar do večjih izgredov še ni prišlo.

NEVARNOST FAŠIZMA
Da v Zedinjenih državah v resnici obstaja nevarnost fašizma, potrjujejo odkritja kongresnega odbora, ki preiskuje "neameriške" aktivnosti in kateremu načeluje kongresnik Dies. Propagatorji tega ameriškega fašizma so: upokojeni general George Moseley, Dudley Pierpont Gilbert, newyorški milijonar, nekaj upokojenih armadnih častnikov in več drugih oseb. Dies trdi, da omenjena skupina deluje za nasilno stremoglavljenje demokratične ameriške vlade, katere mesto naj bi zavezal fašizem ameriške barve. Omenjena skupina da širi tudi veliko protiidovsko propagando. Preiskava delovanja te skupine obeta zanimiva odkritja.

PREISKAVA RAKETIRSTVA
Zvezni državni pravdnik Frank Murphy je odredil preiskavo izsiljevanja pri gradbeni industriji v Clevelandu, Ohio, ki se je baje tako razpaslo, da zvišuje gradbene stroške za 25 odstotkov.

PREDVOLILNI ZNAKI
V Clevelandu, Ohio, je pretekli teden zborovala organizacija ameriških železničarjev, znana pod imenom Brotherhood of Railroad Trainmen, ki je med drugimi tudi sprejela resolucijo, v kateri priporoča, da predsednik Roosevelt kandidira za tretji termin, češ, da proti temu ni nikake ustavne določbe in da blagor dežele zahteva takega moža kot je Roosevelt v Beli hiši. Druga resolucija označa kot reakcionarja in neprijatelja delavcev senatorja Tafta, o katerem se govori, da bo morda predsedniški kandidat republikanske stranke v letu 1940.

ZA OBRAMBO DEZELE
Zvezni senat je pretekli teden odobril okroglo vsoto 773 milijonov dolarjev za vojno mornarico. V tej vsoti so vključeni tudi krediti za gradnjo dveh velikih vojnih ladij in za 21 manjših ter za nabavo 500 modernih vojnih letal.

STAROSTNA PENZIJA
V Californiji bodo enkrat v tem letu spet glasovali o vpeljavi penzije po \$30 na teden za vse nad 50 let stare osebe, ki niso zaposlene. Peticije za tako glasovanje je podpisalo nad en milijon oseb. Gubernar je na podlagi teh peticij dolžan odrediti izredne volitve. Predlog za takšno starostno penzijo je bil pri zadnjih rednih volitvah poražen.

(Dalje na 2. strani)

ZAČETEK TELEVIZIJE

Televizijo bi lahko imenovali nekaj izboljšanih radio. Lastniki aparatov za sprejemanje bodo z radijskimi programi prejeli tudi slike, nekako tako kot potom zvočnih filmov v gledališčih. Ne bodo slišali samo glasov godbe, petja in govorov, ampak bodo tudi videli godbenike, pevce, govornike, plesalce itd. Razume se, da bodo potom televizije odajane tudi kratke igre.

S televizijo so v raznih laboratorijih eksperimentirali že zadnjih 60 let. Glavni princip je bil že davno izumljen, toda rešiti je bilo treba mnogo poststranskih zaprek pred možnostjo posplošene televizijske oddaje. Ti eksperimenti so stali številne milijone dolarjev in so končno dovedli vendar do priločno ugodne rešitve tega problema.

Regularna televizijska oddaja v Zedinjenih državah je končno postala dejstvo, četudi le še omejenem obsegu. Začetek je bil storjen na dan oficialne otvoritve newyorške svetovne razstave 30. aprila. Prvi "zvezdniki," ki so nastopili za to televizijsko oddajo so bili: predsednik Roosevelt, newyorški gubernar Lehman, newyorški župan La Guardia in direktor razstave Grover Whalen.

Televizijska oddaja je za enkrat omejena le na razdaljo 50 milj in se je poslužuje National Broadcasting Co. v New Yorku skupno po dve uri na teden. V vseh Zedinjenih državah je 23 oddajnih postaj, ki bodo oddajale televizijske programe v teku enega leta, toda za enkrat se je poslužuje samo prej omenjena postaja v New Yorku.

Dosedaj še ni dokončno rešen problem televizijskega oddajanja na večje razdalje, toda eksperti upajo, da bo tudi to v doglednem času urejeno. Drugo zapreko za posplošnje televizije predstavljajo sprejemni aparati, ki so za enkrat še precej dragi. Sprejemni aparat, ki kaže slike tri palce dolge in toliko široke, stane \$150.00; aparat za velikost slik 10 palcev dolgih in 8 palcev širokih stane od \$350.00 do \$400.00; aparat za sprejemanje oziroma kazanje večjih slik stane do \$650.00.

Televizija je bila do neke mere razvita še pred desetimi leti, toda slike so bile še precej nejasne; današnji aparati kažejo 50krat boljše slike.

Važno oviro za posplošnje televizijske oddajanje predstavlja tudi dejstvo, da je televizija še vedno v razvojnem stanju in da zamorejo postati današnji moderni aparati jutri že zastareli. Zato marsikdo odlašaja z nabavo sprejemnega aparata. Tudi postavitev sprejemnega aparata v stanovanje ali urad je za enkrat še prilično draga.

Največ zaslug za praktični razvoj televizije v Zedinjenih državah imata Philo T. Farnsworth, ki je bil rojen v državi Utah, in Vladimir K. Zworykin, ki je bil rojen v Rusiji.

Kakor sta filmska industrija in radio zahtevala posebne umetnike ali igralce tako bo zahtevala svojevrstne igralce televizija. Poleg dobrega glasu bodo morali imeti ti igralci tudi dober nastop oziroma postaviti čedna dekleta z dobrimi glasovi bodo tu najbrž delala veliko konkurenco moškim.

Izdelovalci opreme, ki je za televizijo potrebna, sodijo, da jo bo v bodočih šestih letih prodane za okrog 750 milijonov dolarjev.

(Dalje na 2. strani)

PROBLEMI PRISELJENCA

Vprašanje: Poročila sem se za naturaliziranim državljanom leta 1927. Sama nisem še zaprosila za ameriško državljanstvo. Nameravam obiskati stari kraj. Ali morem dobiti ameriški potni list?

Odgovor: Ne. Priskrbite si povratno dovoljenje (re-entry permit), pa vložite prošnjo zanj približno šest tednov pred nameranim odhodom. Ako ste prvič prišli v Združene države po 1. juliju 1924, ali pa ako ste legalizirali svoj prejšnji nepostavni prihod potom takozvane registracije oziroma ako ste kdaj poprej dobili tak permit, morate vpsolati svojo prošnjo na priseljeniškega in naturalizacijskega komisarja v Washingtonu. Drugače morate osebno zaprositi pri najbližjem priseljeniškem in naturalizacijskem uradu. Ako radi tehtnega razloga ne morete osebno iti tja, smete tja poslati svojo prošnjo po pošti, pa morate priložiti zaprišeno izjavo (affidavit), v kateri razložite razlog, zakaj ne morete priti osebno. Z vsako tako prošnjo treba priložiti dve fotografiji in Money Order za \$3.00, plačljiv na Commissioner of Immigration and Naturalization, Washington, D. C.

Vprašanje: Prihajal sem mnogokrat v Ameriko, vedno kot mornar. Zadnjikrat pa sem zapustil ladjo leta 1923 in ostal v tej deželi. Leta 1934 pa sem se zopet vkrcal kot mornar in služil sem dve leti. Od tedaj naprej sem zopet ostal na kopnem. Ali smem poslati po ženo in otroka, ki sta v starem kraju?

Odgovor: Iz zgornjih vaših navedb sodimo, da ste obkrat tako leta 1923, kakor leta 1936 vstopili v Ameriko brez priseljeniške vize in brez zakonite pripustitve. Ako je temu tako, ste nezakonito v Združenih državah in zato ne morete zaprositi za prihod vaše družine. Predno to storite, morete zapustiti ameriška tla in povrniti se z redno priseljeniško vizo.

Vprašanje: Kako je z delom v Canadi? Ali je res, da je tam malo nezaposlenosti?

Odgovor: Po uradnih podatkih kanadske vlade, 15 odstotno skupnega števila mezdnikov v Canadi je bilo nezaposlenih v 11 mesecih leta 1938. V številkah, je bilo 2,303,000 delavcev zaposlenih, 405,000 pa ne zaposlenih. V prvih mesecih tekočega leta se je število nezaposlenih nekoliko zmanjšalo, ali razmere zaposlenosti so še danes vse drugo kot dobre.

Vprašanje: Slišal sem, da farmer, ki želi sejati alfalfa ali pa kupiti apno in druga gnojila, more dobiti posojila od federalne vlade. Ali je to res?

Odgovor: Farm Security Administration daje posojila farmerjem, ki hočejo storiti potrebno za oplojenje ali konserviranje prsti. Prosilca pa mora biti priporočan od poljedelskega konservacijskega odbora dotičnega countya. Vaš okrajni poljedelski agent vam more dati potrebne informacije, kje in kako naj zaprosite za tako posojilo. — FLIS.

DOVOLJ KAVE

Republika Brazilija je v preteklem letu izvozila nad 17 milijonov vreč kave. Največja odjemalka brazilskih jave je republika Zedinjenih držav.

UNIČEVANJE TOBAKA

Tobak je dala svetu Amerika in je s tem odgovorna za eno največjih potratnosti človeštva. Raba tobaka, bodisi za pušenje, zvečenje ali nosljanje, je čisto nepotrebna, a pri tem draga razvada. Milijone ljudi živi brez vsake rabe tobaka in niso nič na slabšem vsled tega. Toda, kogar se prime ta razvada, se ga drži. Med temi razvajenci je tudi pisec tega članka.

Pušenje tobaka je originalna ameriška navada, kajti gojili in pušili so ga davno pred prihodom belcev ameriški Indijanci. Špancem se je ta indijanska razvada tako imenitna zdela, da so jo adoptirali in so vpeljali tobak na Španko leta 1559. Od tam ga je še isto leto zanesel v Francijo Jean Nicot in po njem je rastlina dobila svoje botanično ime nicotiana. Neke vrste strup, ki ga vsebuje tobakova rastlina, se imenuje nikotin. V Angliji se je tobak razširil leta 1585. Polagoma je tobak osvojil vse dele sveta.

V Severni Ameriki so se kolonisti pričeli baviti s pridelovanjem tobaka že okrog leta 1600, in sicer v sedanji državi Virginiji. Tam je kmalu zavzel mesto glavnega pridelka in se je mnogo rabil za izmenjevalno vrednoto mesto denarja. Tobak je mogoče gojiti v vseh gorkih in zmerno gorkih krajih. Kljub temu pa je kakovost tobaka mnogo odvisna od podnebnja in zemlje. V Zedinjenih državah se pridelava več tobaka kot v katerikoli drugi državi sveta. Več kot tretjina svetovne produkcije tobaka zraste v Zedinjenih državah. Pridelava se ga okrog dva tisoč milijonov funtov na leto in prilično eno tretjino pridelka se izvozi v inozemstvo. Najboljši odjemalci ameriškega tobaka so: Velika Britanija s svojimi dominiji in posestvi, Nemčija, Francija, Italija in Holandska. S tobakom posajena polja v Zedinjenih državah merijo nad dva milijona akrov.

Zedinjene države pa tudi uvažajo velike množine tobaka iz drugih dežel. Tako ima ta republika rekord, da pridelava več tobaka kot katera koli druga posamezna država na svetu, da ga največ porabi, da ga največ izvažata in največ uvažata.

Velike količine tobaka pridelujejo tudi Holandska Vzhodna Indija, Japonska, Turčija, Francija, Belgija, Italija, Grčija, Rumunija in Jugoslavija. Dalje pridelajo mnogo tega zlahtnega zelišča Cuba, Puerto Rica, Santo Domingo, Filipini, Mehika in Brazilija.

Glavni tobačni produkti so cigare, cigarete, tobak za pipe in cigarete, tobak za zvečenje in tobak za nosljanje. V Zedinjenih državah se popuši največ cigaret, posebno še zadnje čase, ko so se pušnja cigaret močno privadile tudi ženske. Cigarete se letno izdelava v tej republiki nad sto tisoč milijonov komadov.

Zanimivo je, da se v Zedinjenih državah porabi nenavadno velike količine tobaka za nosljanje. Tekom 18. stoletja je bila navada nosljanja v tej deželi jako razširjena, potem pa je poraba padla in leta 1870 se je porabilo samo nekaj nad en milijon funtov tobaka za nosljanja. Od takrat pa se je nosljanje pričelo širiti in zdaj se v tej deželi porabi okrog 40 milijonov funtov tobaka za nosljanje. Prav za prav pa se ta tobak ne porablja samo za nosljanje, ampak

(Dalje na 2. strani)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

POTRES V SLOVENIJI

Seizmograf zavoda za meteorologijo in geodinamiko na univerzi v Ljubljani je dne 6. maja nekoliko po peti uri zjutraj beležil močan potres, katerega središče je bilo 20 kilometrov od Ljubljane. Posebno močno so ga občutili v krajih od Lazdo Zagorja. Najbolj prizadeta je bila Litija. Tam in v sosednem Gradcu kaže sledove potresa skoro 600 hiš. Prav hudih posledic ni bilo, vendar se je pordrlo več dimnikov, poslopja so pokazala razpoke in v nekaterih stanovanjih se je prevrčalo pohištvo in posodje. Okrog Krškega in v Celju ter okolici so bili potresni sunki precej močni, toda napravili niso nikake škode; v Mariboru pa so potresne sunki komaj čutili.

ZGODNJA TOČA

V začetku maja je zgodnja toča napravila veliko škodo po Sorškem polju in v Selški dolini na Gorenjskem. Toča si je izbrala posamezne pasove. Glavni val toče je zajel svet od Gođešča preko Trate in škofjeloškega kolodvora naprej do Starega dvora, Virmaš, Sv. Duha, Dorfarjev in Form do Zbanice. Tudi Puštalu ni prizaneslo. Na Sorškem polju je padlo največ toče okrog Sela in še posebno pri Dolenji vasi. Toča je napravila največjo škodo v sadovnjakih, ki so bili v najlepšem cvetju, deloma pa tudi na raznih posevkih.

ADAMIČEV APEL

Ljubljanski dnevnik "Jutro" je v svojem "Kulturnem pregledu" z dne 3. maja priobčil sledeče: "Ameriški pisatelj Louis Adamič je naslovil na slovenske podporne organizacije v Ameriki apel, v katerem jih opozarja na možnost evropskih zapletljivosti in na položaj slovenske zemlje v primeru kakšnih usodnih dogodkov v bodočnosti. Adamič predlaga, naj bi ameriške podporne organizacije poskrbele, da bi imeli v Ameriki zbrane vse zaklade slovenske literarne kulture, to je več izvodov vseh pomembnejših slovenskih knjig. Obenem pravi, da bi bilo treba misliti tudi na usodo slovenskih pesnikov in pisateljev."

SEDEŽ PREMESCEN

Dosedaj je bil sedež Zveze slovenskega sokolstva v Pragi na Češkem. Z nemško okupacijo Češke je postalo poslovanje tega urada nevarno, zato je bil sedež prenešen v Beograd v Jugoslavijo. Zvezo bo vodil kot starešina Engelbert Gangl.

LETALEC PONESREČIL

Nekje v Boliviji je padel kot smrtna žrtev zrakovplovne nesreče zagrebški rojak, odlični letalec Drago Balzarenko, ki je že več let deloval kot šef pilot neke velike zrakovplovne družbe v Boliviji. Drago je bil rojen v Zagrebu leta 1896 in je bil med svetovno vojno pilot na italijanski fronti. Ob razsulu Avstrije je rešil za Jugoslavijo mnogo dragocenega zrakovplovnega materiala. V Južno Ameriko se je izselil leta 1930.

ŠTEVILNE DRUŽINE

Nekaj izčrpkov iz ljubljanskega dnevnika "Jutra," ki opisuje družine z obilico otrok: Irmančevki družini nad smartnom ob Dreči, se je narodilo 16 otrok, od katerih jih živi še 15.

(Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Fašistična Italija se poslužuje vseh mogočih sredstev, da bi kar najhitreje poitalijančila 600,000 Jugoslovancov, ki so prišli pod njeno vlado po zaključku svetovne vojne. Nekaj uspehov dosega v tem oziru, pa ne posebno dosti. Naši Primorci so v splošnem neomajni kot kraške skale. Zdaj čitamo v listih, da je nemška nacijska vlada izdala odlok, da se mora pomemiti vse Čehe. To bo šlo težko. Živega Čeha ni mogoče pretvoriti v Nemca in predno bodo Nemci pobili osem milijonov Čehov se zna marsikaj zgoditi.

V zvezi z gori navedenim je zanimivo razmišljati, da ima Rusija v svojih mejah par ducatov neruskih narodnosti, ki imajo, po poročilih v raznih listih in revijah, vse jezikovne in mnogo samoupravni pravice. Čitali smo celo, da je ruska vlada nekaterim svojim bolj primitivnim neruskim narodnostim pomagala pri sestavi njihovih književnih jezikov ter jim prekrbela šole, knjige in učitelje za njihove jezike. Kje je večja civilizacija in večja narodna pravičnost, v Italiji, v Nemčiji ali v barbarski Rusiji, naj si pa vsak sam sodbo napravi.

V republiki Peru je petletna indijanska deklica Lina Medina postala mati zdravega otroka. Take zgodnje matere bi prav prišle Hitlerju in Mussoliniju.

Na nekem clevelandskem pokopališču so policisti ob treh popoldnih zapazili eno žensko in dva možka, ki so kolovratili med grobovi. Ko so jih vprašali, kaj tam počnejo, so nočni posetniki pokopališča odgovorili, da so samo obiskovali tamkajšnje prijatelje. Ker ni nobene postave, ki bi prepovedovala nočne posete prijateljev na pokopališču, je bila trojica živih strahov aretirana pod obožbo pijanosti. Policija je bila vsekakor mnenja, da obiski ob takem nenavadnem nočnem času tudi pokojnim prijateljem niso dobrodošli.

V listih čitamo, da so se ruske oblačilne tovarne odločile za izdelovanje večjih oblek za ženske, češ, da se ruske ženske redijo. Iz tega bi se dalo sklepati, da punce ne stradajo.

Tudi otroci imajo svoje skrbi. V nekem farmerskem naselju v Oregonu je bil mali Johnny Kirgel pri pouku v šoli zelo razmišljen. Ko ga je učiteljica vprašala, kaj je vzrok njegove nepazljivosti, je odgovoril, da se je na farmi njegovega očeta pred dobrim tednom izlegel teliček, ki nima nikakega repa, in zdaj dečka skrbi, kako se bo ubogi teliček poleti muham branil. Telička nič ne skrbi, ker je pač teliček.

Nikoli nisem bil navdušen za pivo, ki je vsebovalo manj kot tri in pol procenta alkohola, toda odkar je bilo strmečemu svetu sporočeno, da se Hitler naliva s pivom, vsebujočem en odstotek alkohola, niti ne pogledam piva z manj kot štirimi profi. Si pa že rajši privoščim narurne vode iz jezera Erie ali pa kamilčnega čaja.

V najbolj velikomestnem delu Clevelanda sem oni dan srečal tri čedne deklice, oblečene v

(Dalje na 2. strani)

"NOVA DOBA"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote

IZHAJA VSAKO ŠKEDO

Cene oglasov po dogovoru

Narodnina za člana 72c letno; za nečlana \$1.50; za inozemstvo \$2

OFFICIAL ORGAN of the SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.72 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA 6233 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. XV. NO. 21

SPOMINSKI DAN

Vsako leto na dan 30. maja obhajamo v Zedinjenih državah Memorial Day ali Decoration Day, po naše spominski dan ali dan kinčanja. Ta dan je postavni praznik širom republike, izjemno nekaterih južnih držav. Pričetek tega praznika sega v dobo po zaključeni državljanski vojni, ko so se svojci in prijatelji spominjali v vojni padlih državljanov in so s svetjem in ameriškimi zastavicami okinčali njihove gomile. V državljanski vojni se je šlo za odpravo suženjstva in za ohranitev enotnosti te republike. To je bilo dozeženo in potem je bilo logično da je narod določil en dan v letu spominu tistih, ki so dali svoja življenja za te ideale.

Polagoma pa je pomen praznika spominskega dne zavzel širši obseg. Danes velja oficialno spominu vseh tistih pokojnih državljanov, ki so igrali kolikor toliko važne vloge v borbah za svobodo ter v gradnji moči in ugleda te republike. Na splošno pa je spominski dan posebej spominu vseh tistih pokojnih prebivalcev te republike, ki imajo še živčice svoje in prijatelje. Gomile vseh teh so za ta dan okinčane s svežimi cveticami, in sicer večinoma z rastočimi cveticami, ki so posajene na gomile.

Ameriški spominski dan, ki je posvečen spominu dragih pokojnikov, je lep praznik. Tipično ameriški je vsled tega, ker ni posvečen tugi in žalovanju, ampak spoštljivemu in ljubečemu spominu. Postavljen je v letno dobo, ko je narava v najbujnejši rasti in zasuta s cvetjem. Celo velika večina ameriških pokopališč je bolj podobna lepim parkom kot pokopališčem starega sveta. Ameriški spominski dan je bolj posvečen spominu dobrih činov, ki so jih pokojniki za časa svojega življenja izvršili v korist ožje ali širše spošnosti, kot žalovanju za njimi. Žalovanje nikomar nič ne koristi, medtem ko nas spomin na dobra dela pokojnikov navaja k življenju, ki bo služilo časti in koristi splošnosti. Samo to bo ostalo za nami, če bo kaj ostalo. Pokojniki, ki spe pod gomilami, so samo sledili neizprosnim zakonom narave, takrat, ko so prišli na svet, in takrat, ko so odšli k večnemu počitku v njeno naročje. Tem zakonom se ne more nihče upirati in jih vse žalovanje ne predrugači. Najpametnejše jih je torej vzeti take kot so, z zavestjo, da je življenje v naravi večno. Saj je celo naš pesnik Simon Gregorčič simbolično zapisal, da ni nikjer v naravi opazil prave smrti, ampak le "iz bitja v bitje presnavljanje."

Lepo je, da se na spominski dan spoštljivo spominimo vseh tistih, ki so se borili za svobodo, enotnost in veličino te republike, ker to nas bo bodrilo, da jih po možnostih in prilikah posnemamo. Prav je, da se hvaležno spominjamo tistih, ki so se borili proti nevednosti, revščini, izkoriščanju, boleznim in drugim nepravilnostim, ki ovirajo srečo človeštva, in ki so služili širokih ljudskih slojev dali mnoge udobnosti, kakršnih si pred desetletji in stoletji niso mogli privoščiti niti največji bogatini. In seveda je tudi prav, da se pri tej priliki hvaležno spominimo naših že pokojnih sorodnikov in prijateljev, ki so nam nekoč na en ali drugi način lepšali življenje in nas morda podpirali na težki življenjski poti.

Vse to seveda pokojnikom ne bo nič pomagalo, saj oni tudi ničesar več ne potrebujejo, toda pomagalo bo nam, da postanemo boljši prijatelji, boljši državljani in boljši ljudje. V prenešenem pomenu bo imela od tega korist tudi splošnost.

Med slovenskimi naseljenici v Ameriki jih je bilo mnogo, ki so danes že med pokojniki, kateri pa so tekom svojega življenja dosti žrtvovali za koristi naše priseljene skupine, katerim te žrtve niso prinesle ničesar drugega kot zavest, da so na en ali drugi način lepšali in lajšali življenje svojim rojakom. Udejstvovali so se na kulturnem ali na gospodarskem polju in s adove njihovega truda uživamo danes mi in jih bodo uživali še zanamci.

Posebno velja to za graditelje naših slovenskih podpornih organizacij, ki predstavljajo danes naše najpomembnejše gospodarske in deloma tudi prosvetne ustanove v tej deželi. Tudi mnogo ustanovnikov in bivših navdušenih delavcev J. S. K. Jednote počiva že danes pod zeleno rušo, toda sad njihovega dela je še tukaj ter se vedno raste in se razvija. Večno resnične ostanejo besede našega pesnika: "Kar storiš zase, to že s tabo izgine, kar storiš za narod, ostane vselej; donesi le kamen za zgradbo očine in raslo naprej na podlagi bo tej." Delo naših požrtvovalnih, zdaj že pokojnih sobratov in sosester, je ostalo med nami in raste naprej. Tudi teh se hvaležno spominimo na spominski dan.

Najlepše pa bomo počastili njihov spomin, če jih v delu za našo organizacijo posnemamo, seveda po zmogljivosti in prilikah. Delo za nadaljni vsestranski napredek naše Jednote predstavlja najlepše cvetje, katerega moremo nasuti na gomile naših pokojnih sobratov in sosester.

VS AK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

višnjeve overalls in s preprostimi višnjemj čepicami na glavah. V množicah, ki so vrvele sem in tja, je bilo mnogo čednih žensk, ki so bile oblečene v dragocene in najmodernejše obleke, toda nihče se ni zanje kaj dosti zmenil. Deklice v overalls pa so bile deležne splošne pozornosti. Moderno oblečene ženske so jih prebadale s suličastimi pogledi, mnogi moški pa so se ozirali za njimi z neprikritim dopadenjem. Moda torej ni tako vsegamožna kot se navadno misli.

Vladimir Celevic, vodja štirih milijonov Ukrajincev na Poljskem, je te dni izjavil, da Ukrajinci stokrat rajši živijo s Poljaki v skupni državi kot da bi prišli pod protektorat Nemčije. Zdi se, da so se Ukrajinci nekaj naučili iz trpke usode Čehov in Slovkov. Da bi se tudi bratom Srbom in Hrvatom v Jugoslaviji pravočasno oči odprle in bi zakopali bojno sekiro!

Spori med narodi, ki govorijo različne jezike, so sicer obžalovanja vredni, vendar so do neke meje razumljivi. Težko pa je najti opravičilo za resne spore med brati Hrvati in Srbi, ki govorijo natančno isti jezik.

Nemški diktator Hitler ima zdaj Poljake najbolj v želodcu. Pravi vzrok temu je star že dobra dva meseca, toda ameriški novinarji so ga šele zdaj zasledili in objavili.

Lansko leto, ob priliki prve delitve Českoslovaške, so Poljaki od nesrečne bratske republike odtrgali kakih tisoč kvadratnih milj ozemlja. V tem grizljaju je bil vključen tudi Bohumin, mesto s kakimi 50,000 prebivalci, ki so po veliki večini Čehi. Bohumin je po svoji teritorialni legi in zaradi važnih železniških zvez velikega strateškega pomena. Zato je nemška vojska letos v marcu, dan potem, ko je zasedla Češko, hotela vkorakati tudi v Bohumin. Toda Poljaki so rekli "ne," in Nemci so se poslužili orožja. Čmeli so topovi na obeh straneh, regljale so strojnice, padale so bombe z zraka, sploh je med nemško in poljsko vojsko divjala prava vojna, ki je trajala ves dan. Končno so bili Nemci primorani odnehati in se umakniti. Hitlerjeva vojska je tako doživela svoj prvi poraz, katerega je nemška cenzura dva meseca prikrivala. Ampak Hitler tega Poljakom ne bo nikoli odpustil.

Najboljši državnik na svetu ne morejo točno povedati, dali se bližjamo veliki mednarodnega miru ali dolbe vojne. V Bugausi, Louisiana, pa je kokoš farmerja T. Thigpena te dni izlegla jajce, na lupini katerega je čita, da je vojna pred nami. Če ne samo potrjuje stari pregovor, da jajce več od pute ve, ampak da ve celo več kot učeni državnik.

Razni evropski diplomati vse križem mahajo z oljnim vejnimi miru in sprave in slovesno izjavljajo, da so za mir in samo za mir. Žal, da so v večini primerov te oljčne veje na goste prepletene s strupenim bršlinom.

Vrhovno sodišče države North Carolina je odločilo, da je prodajalec znanih klobasic hrenovk, ki jih pri nas navadno imenujemo hot dogs, odgovoren za telesno poškodbo, ki jo prodani hot dog napravi kupcu. Neki William Robb si je namreč zlomil dva zoba, ko je jedel kupljeno klobasico, tožil prodajalca za odškodnino in na najvišji instanci zmagal. Torej, da boste vedeli: če vas ugrize hot dog, imate pravico zahtevati odškodnino. Vi ga smete

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

V Chisholmu, Minn., se vrši ta teden konvencija Slovenske ženske zveze, največje slovenske ženske organizacije v tej deželi, ki je do neke mere tudi podpora organizaciji. Uredništvo Nove Dobe, glasila JSKJ, želi konvenciji sestrsk organizacije uspešno in harmonično zborovanje s najboljšimi zaključki za koristi organizacije in slovenstva v Ameriki.

Jugoslovanski paviljon na svetovni razstavi v New Yorku je bil slovesno otvorjen dne 23. maja.

V Chicagu, Ill., je dne 11. maja nagloma umrla Mrs. Mary Konda, vdova po pokojnemu Martinu Kondi, izdatelju nekdanjega Glasa Svobode. Pokojnica je bila izobražena ženska, stara 63, rodom iz Logatca. Njeno deklško ime je bilo Majer. Svojim sinovom in hčeram je bila že pred časom naročila, da po smrti ne mara nikahkih vencev, formalnega pogreba in ceremonij. Njeni želji je bilo ustreženo in dne 13. maja je bilo njeno truplo upepeljeno v krematoriju češkega narodnega pokopališča v Chicagu.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

DVANAJSTLETNICA

Ob dvanajsti obletnici drznega Lindberghovega poleta preko Atlantika, to je v soboto 20. maja, je bila otvorjena redna letalska poštna in potniška zveza med Zedinjenimi državami in Evropo. Otvoril je to letalsko službo aeroplan Yankee Clipper, ki je iz New Yorka poletel na Azersko otočje, odtam v Lisbno na Portugalskem, nato v Francijo in nato v Anglijo. Pan-American Airways družba naznanja, da bodo letala plula redno vsak teden med Zedinjenimi državami in Evropo. Zanimiva je primerjava Lindberghovega letala s sedanjimi prekoceanskimi letali. Lindberghov "Spirit of St. Louis" je tehtal 5000 funtov, je bil opremljen s enim motorjem na 200 konjskih sil, imel je s seboj zalogo 425 galon gasolina in je bil zmožen hitrosti 135 milj na uro. Moderni "Yankee Clipper" pa tehta 84,000 funtov, ima štiri motorje po 1500 konjskih sil, zamore leteti s hitrostjo nad 200 milj na uro in ima s seboj 4,200 galon gasolina.

OLJČNA VEJICA

Angleški ministrski predsednik Neville Chamberlain je pretekli teden v svojem govoru v parlamentu spet pomolil oljčno vejičo miru in sprave Hitlerju, ki je izjavil, da je Anglija pripravljena dati še gotove koncesije, če Nemčija dokaže, da nima nadaljnjih agresivnih namenov proti drugim narodom. To izjavo je Chamberlain dal, ko so številni člani parlamenta zalhtevali, da naj Anglija takoj sklene z Rusijo trdno vojaško zvezo za obrambo napram agresivnosti Nemčije in Italije. V nekaterih krogih sodijo, da je bila ta Chamberlainova izjava poslednja prošnja Hitlerju, naj vendar postane dober, da Angliji ne bo treba skleniti obrambne zveze z osvoženo Rusijo.

POGODBE VSE KRIŽEM

Evropski diplomati pletejo mednarodne pogodbe vse križem. Pri tem skušajo drug drugega prehiteti. Nemčija se je zelo trudila skleniti pogodbo s Turčijo, pa ji ni uspelo. Turčija se je pridružila bloku Anglije in ugrizniti, on pa vas ne sme nazaj!

A. J. T.

Francije, kateremu precej definitivno pripadata tudi Grčija in Rumunija. Kam se nagne Bolgarija, ali bo skušala ostati nevtralna, še ni znano. Na severu bodo v kratkem podpisale nenapadalne pogodbe z Nemčijo Danska, Latvija in Estonija. Švedska, Norveška in Finska so odklonile sklepanje vsakih pogodb z enim ali drugim blokom. Spor med Nemčijo in Poljsko zaradi Gdanska in tako zvanega koridorja ali Pomorja se je poostril, ko je bil tekem nekim nemirov v Gdanku ustrejen en Nemec. Poroča pa se, da prihajajo v Gdansk tisoči nemških vojakov, oblečeni kot turisti. Med Anglijo in Francijo na eni strani ter med Rusijo na drugi strani se še vedno vršijo pogajanja za sklenitev vojaške obrambne pogodbe. Zadnja poročila javljajo, da se je Chamberlain uklonil ruskim zahtevam in da bo med Rusijo ter Anglijo in Francijo v kratkem podpisana trdna vojaška obrambna pogodba.

ANGLESKE OBLJUBE

Tekom svetovne vojne je Anglija obljubovala Arabcem svobodno Arabijo, Židom pa istotako njihovo državo v Palestini, da si je na ta način pridobila njihovo pomoč proti Turkom. Palestino, ki je pod kontrolo Anglije, zahtevajo zdaj zase tako Arabci kot Židje. Anglija je dolgo časa cincala sem in tja, te dni pa je obljubila Palestino Arabcem, Židje pa naj bi tam bivali kot manjšina pod arabsko nadvlado. Židje seveda proti temu ostro protestirajo in v Jeruzalemu in drugih delih Palestine se vršijo velike židovske demonstracije, v katerih je bilo že nad sto oseb ranjenih. Tako je, če se enaka obljuba da dve-ma nasprotnima strankama.

UNIČEVANJE TOBAKA

(Nadaljevanje s 1. strani)

pak tudi za zvečenje. Na ta način ga rabijo pripadniki vseh slojev, od bogatih in učenih do črnih delavcev na plantažah bombaza. Nekateri trdijo, da te vrste zvečenje preprečuje nahod in druge nosne nepravilike.

V mnogih državah inozemstva je tobak državni monopol, ki prinaša velike dohodke. V Zedinjenih državah je trgovina s tobakom prosta, le da mora biti vsaka škatala ali zavoj tobaka za prodajo opremljen s federalno znamko odgovarjajoče vrednosti. Na ta način kolekdan davek na tobačne izdelke prinese federalni dolarjev na leto. V mnogih državah naše Unije je na tobačne izdelke naložen še državni davek, kar ceno tobaka še nadalje zviša. Kljub temu pa ceno tobaka v tej deželi ni pretirana. Za svojo porabo si sme vsak tobaka pridelati doma kolikor hoče; davek je naložen le na tobačne izdelke, ki gredo v prodajo. Zdi se pa, da se malokdo ukvarja s pridelovanjem tobaka za svojo porabo, ker je kakovost v veliki meri odvisna od pravilnega prepariranja in tega ne razume vsak.

Za koliko sto milijonov dolarjev tobaka gre samo v tej deželi vsako leto v zrak potom višnjevega dima, menda nihče za gotovo ne ve. Pa se menda tudi malokdo briga. Pravi tobakar bo skoro rajši malo lačen ali žejen kakor brez tobaka; če ima denar, ga kupi, brez ozira na ceno. V povprečni družbi tudi ni nikaka sramota vprašati tovariša za cigareto. Vsi priznavamo, da je kakršna koli raba tobaka brezpotrebna razvada, toda vsi pravoverni tobakarji navdušeno vztrajajo pri tej razvadi. Pri tem se tolažimo za dejstvom, da dajemo zaslužek tisočerm farmerjem in farmarskih delavcem, delavcem v tobačnih tovarnah in razprodajalcem in da pomagamo s prostovoljnimi davki federalni vladi in državnim blagajnam. Kot dobri državljani, seveda!

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR:
a. Izvrševalni osek:
Predsednik: PAUL BARTIEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
Drugi podpredsednik: PAUL J. OBLOCK, Box 105, Unity, Pa.
Tretji podpredsednik: FRANK OKOREN, 4759 Pearl St., Denver, Colo.
Četrti podpredsednik: JOHN P. LUNKA, 1266 E. 173rd St., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBASNIK, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: FRANK TOMSICH, JR., Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Penna.
Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
b. Nadzorni osek:
Predsednik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6208 Schade Ave., Cleveland, Ohio.
2. nadzornik: FRANK E. VRANICHAR, 1312 N. Center St., Illinois.
3. nadzornik: MATT ANZELC, Box 12, Aurora, Minn.
4. nadzornik: ANDREW MILAVEC, Box 31, Meadow Lane, La Grange, Ill.

GLAVNI POROTNI ODBOR:
Predsednik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, Ohio.
1. porotnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: FRANK MIKEC, Box 46, Strabane, Pa.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: VALENTIN OREHEK, 264 Union Ave., Brookline, Mass.

Jednotino uradno glasilo.
NOVA DOBA, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Vse stvari, tikajoče se uradnih zadev, naj se pošiljajo na glavno uredništvo na naslov: NOVA DOBA, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Poročila za zvišanje zavarovalnine in bolniška sprotiča naj se pošiljajo na glavno uredništvo na naslov: NOVA DOBA, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Dopolni, društvena naznanila, oglasi, narodnina nečlanov in sprostovoljniki naj se pošiljajo na glavno uredništvo na naslov: NOVA DOBA, 6233 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljša zavarovalnica v Zedinjenih državah in plačuje najbistrajše povračila članom. Jednota je zastopna skoro v vsaki večji slovenski naselbin v kdor hoče postati njen član, naj se zgleda pri tajniku lokalnega oddelka pa naj piše na glavni urad. Novo društvo se lahko ustanovi z 10 člani, neoziraje se na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Sprejema tudi otroke v starosti od dneva rojstva do 16. leta in ostanejo članom od 18. leta. Pristopnina za oba oddelka je prostovoljna. Predplačilo znaša nad \$2,000,000. Solventnost Jednote znaša \$10,000,000.

NAGRADE V GOTOVINI ZA NOVOPRIDOBLENE ČLANE ODRASTLEGA DINSKEGA ODDDELKA DAJE J.S.K. JEDNOTA NA GOTOVINI.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka so predložili sledeči nagrad:

- za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.50
- za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$2.00
- za člana, ki se zavaruje za \$1,000.00 smrtnine, \$4.00
- za člana, ki se zavaruje za \$1,500.00 smrtnine, \$6.00
- za člana, ki se zavaruje za \$2,000.00 smrtnine, \$8.00
- za člana, ki se zavaruje za \$3,000.00 smrtnine, \$12.00

Za novopridobljene člane mladinskega oddelka so predložili sledeči nagrad:

- za člana starega načrta "JA" — \$0.50;
- za člana načrta "JB" — \$2.00;
- za člana novega načrta "JC", s \$500.00 zavarovanjem — \$2.00;
- za člana novega načrta "JC" s \$1,000.00 zavarovanjem — \$3.00.

Vse te nagrade so izplačljive šele potem, ko so člani plačani trije mesečni asesmenti.

ZACETEK TELEVIZIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

Alija in Avdija Avdić so oženjeni in oni dan dopoldnevu vse tri dneve. Vesel dogodek vsa vas.

TORPEDOVKA

V jugoslovanskih cah sta bili izdelani dva torpedoski aparatov, ki sta bila izdelana v Splitu. Torpedoski aparat, ki je bil izdelan v Splitu, je bil izdelan v Splitu. Torpedoski aparat, ki je bil izdelan v Splitu, je bil izdelan v Splitu. Torpedoski aparat, ki je bil izdelan v Splitu, je bil izdelan v Splitu.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

Marička Dolenčeva med Rovtami in Tratami je vzgojila 17 otrok, 14 svojih, tri pa moževe iz prejšnjega zakona. Rudarjeva vdova Žoharjeva v Toplicah pri Zagorju ima 15 otrok. Na kmečki domačiji Ribnikarjevi na Kriški gori je bilo rojenih 16 otrok, od katerih jih živi še 15. Ana Funtekova pri Sv. Antonu, občina Luče, je rodila 16 otrok, od katerih jih živi še 13. Jožefa Kozarjeva v Velikih Maleneh pri Brezicah je rodila 14 otrok, od katerih jih živi še 10. Ivani Kramarjevi v Ljubljani se je rodilo 14 otrok, od katerih jih živi še 12. Ivani Glihovi pri Žužemberku se je rodilo 10 otrok, ki vsi živijo in niso bili nikdar bolni. Družini Ivana Hrastnika pri Sv. Križu nad Mariborom se je rodilo 15 otrok, od katerih jih živi še 14. V Gornji Bistrici ob Muri živi Marija Doma, ki je rodila 19 otrok, od katerih jih živi še 14.

TRIEJE BRATRANCI

Na nekem kmečkem domu v okolici Trebinja živijo in gošpodarijo skupaj bratje Kasim, Zagrada.

BRIEFS

Sunday, June 4th

John L. Mishmas of Ely, Minn. and candidate for athletic conference from lodge 1, SSCU qualified as delegate. This makes three delegates in the senior division and three delegates in the junior division from lodge 1 who have already qualified to date. Home office reports further that lodge 1 has a fourth candidate for the athletic conference who is nearing the half-way mark to reach his goal, and also a fourth candidate for the juvenile convention who already has 13 new juvenile members to his credit. Ely, Minn., and particularly lodge 1, is accomplishing wonders in this campaign, and also setting a splendid example for other communities. Recently, Joseph Kovach, president of lodge 1, and the first delegate to qualify for the athletic conference, sent a letter of encouragement to all candidates for delegates.

Ivan Tuzell, president of lodge 114, SSCU of Ely, Minn. was re-elected to the board of education of school district No. 12. Of the 2,757 ballots cast, Mr. Tuzell received 1,464, to lead the ticket.

Slovenian Language Club has called as its third lecturer Anthony J. Klančar who will give a talk on "The Mother in Slovenian Literature" in the St. Clair Lecture Library this coming Friday, May 26, at 8 p.m. Mr. Klančar, who has written and lectured much on the Slovene language, is a historian of the Slovene woman in Yugoslav culture. Mrs. Frank J. Lausche is president of the club.

Fifth national convention of the Slovenian Women's Union is in session in Chisholm, Minn. this week. Headquarters of the organization are in Chicago, while the official organ "Dawn" is published in Cleveland.

Mrs. Sodnikar of Cleveland, 19, after a protracted illness. She is the mother of Frank Sodnikar, business manager of the American Yugoslav Printing and Publishing Co., and English Editor of Enakopravnost (Equality). The deceased was 64 years of age at the time of death.

The younger element of lodge No. 6, SSCU of Lorain, O., will have complete charge of the lodge's dance Saturday, May 27, at the Slovene National Home, 1st and Pearl Ave. Sunny Ray and his orchestra from Clevelanders and residents of other neighboring towns are invited to attend the May dance. Price of admission shall be only 25 cents.

In Ely, Minnesota, the SSCU Federation of Minnesota lodges will meet on Sunday, May 28, in the Community Building. Meeting will commence at one p. m.

A picnic on Sunday, June 4, at Stusek's farm will feature entertainment for the summer. The English-speaking members of Ilirska Vila lodge plan to attend in full numbers, and Sunny Ray and his orchestra will provide the music.

Athletic club of lodge 44, SSCU of Barberton, O., invites all

Cleveland, O. The members of Ilirska Vila will hold their annual picnic on Sunday, June 4, at Stusek's farm located between Route 85 and Euclid Avenue near Wickliffe, Ohio. The afternoon of merriment will start about 1 o'clock and last until the refreshments hold out, and the crowd stays together.

As usual there will be dancing. Music will be furnished by Tony Prime Jr., Albert Poklar, and Frank Doblekar members of Sunny Ray's orchestra. They will swing the latest tunes the way you want them.

For sport lovers there will be bowling on the green (balinea). Why not come out for a match with your friends. What could be more fun than a good and delightful game to test your skill and relax after a week of drudgery at work.

The featured attraction will be the baseball game at three o'clock between Ilirska Vila and another Cleveland SSCU softball team. Yes, this game will be played at Stusek's farm. The game will start at three o'clock (3:00). You can enjoy several innings of America's favorite sport. Joe Shubert will manage the Ilirska Vila team. His able colleagues are: Vincent Segulin, Ray Zalokar, Joe Uljan, Tony Prime, Jack Semrada, Albert Poklar, John Strojic, Frank Beniger, Ed Kretich. Come out early on Sunday, June 4, and reserve yourself a good place at the baseball diamond for an afternoon of thrills and spills.

Plenty of refreshments will be available since June is usually a warm month. Committee in charge of the arrangements are: Milan Uljan, Ludwig Prosen, Frank Iskra, Frank Segulin, Frank Beniger, Steve Mayak, Andy Poklar and John Hrvatin.

Don't forget to mark that date on your calendar, June 4.

Anne Prosen

The English-speaking members and others of Cleveland and nearby communities to their dance on Sunday, June 4. Cardinals lodge, 229, Struthers, O., will play a softball game with St. Martin's, 44, early in the afternoon, as an added attraction.

Lodge 99, SSCU of Moon Run, Pa. will hold a picnic on Sunday, May 28.

Victory Picnic is the title of lodge Strabane Sentinels, 236, outdoor entertainment, scheduled for Saturday, July 1, at Drenik's Park. Many out-of-town visitors are expected in Strabane, Pa., on that day to attend the Victory picnic.

The fourth anniversary will be observed by Cardinals lodge, 229, SSCU of Struthers, O., with a picnic on July 30.

Ohio Federation of SSCU lodges will meet again on Sunday, July 2, in Euclid, O., at the home of Slovene Societies on Recher Ave. Two SSCU lodge softball teams will play a game in the afternoon; namely, Napredok lodge, 132, and Collinwood Boosters, 188.

Athletic club of Napredok lodge, No. 132, of Euclid will sponsor a dance on Saturday, June 17, at the home of Slovene societies on Recher Ave. Sports in lodge 132 have been revived, and the younger element is striving to create a fund for athletics.

Rambling Along

By Stan Progar

Strabane, Pa. — The itinerary of your Rambler always called for a trip to the post office immediately after breakfast and before any work was done. Today, (May 16, 1939) was no exception. Up early, personal attention completed, a leisure breakfast while meditating the day's schedule ahead and then the trip to the post office. But at the start, the trip never hinted of any change from the many previous trips. Why should it? From past experience, your correspondent knew almost exactly what awaited him at the mail box. Nothing in today's mail would be out of the expected returns. Sure many invitations were still to be answered and some of the writer's personal business ventures were due to be heard from but aside from that, nothing else was expected.

BUT, what a surprise was in store for Mr. Progar's son! But that's putting the cart before the horse. (Another but and I'll sound like an out-board motor.) In the mails was the supplies ordered from headquarters, a letter from headquarters, one from Little Stan and a letter from Brother Albert who is doing quite well for himself away down in Elon college in North Carolina. A quick check of the supplies proved them to be just what the doctor ordered and then Al's letter came next. Good news was registered all through his letter and your correspondent was more than elated. Brother Al has what it takes and is proving it in more ways than one. Was this the surprise I spoke of? Never. Al is just doing the expected but is only proving it to the boys from way down South. To us up North, he just confirmed our convictions of his future in baseball. Then Little Stan's letter appeared next. Sure, I knew of the contents before I even opened the

(Continued on page 4)

Second for Penna.

WILLIAM KUZNIK

The second delegate to qualify from the state of Pennsylvania for the athletic conference next August, in Ely, Minn., is William Kuznik, member of lodge 138, Export, Pa. Although his brother Rudolph originally qualified from lodge 138, pressing business precluded a week's absence next August, and for this reason the credits were transferred to William.

With William Kuznik and Stan Progar qualified from the state of Pennsylvania, and Joseph Kovach, Frank Tomsich, Jr., and Joseph Milkovich, from the state of Minnesota — will the lodges of other states be content to sit back and permit these two states to take all the lead and glory?

A Million Is Our Goal!

Leads Lodge 114

JOSEPH MILKOVICH

Members of Slovenec lodge, 114, SSCU of Ely, Minn. have reason to be proud of their secretary, Joseph Milkovich, who qualified as the fourth delegate to the athletic conference, for his untiring efforts have aroused the lodge to its possibilities in the community.

The athletic minded element in Slovenec lodge is grateful to Joseph Milkovich, for last year their unit entered the realm of sports for the first time with a boys' basketball team and a girls' bowling team, and present plans call for a baseball team.

Joseph is a busy man. He serves the City of Ely as alderman, having been elected to this post last year. In Cleveland, an alderman is labeled a councilman, and anyone acquainted with the tasks required of city officials realizes the multitudinous duties that await the city servants. Mr. Milkovich is employed by the Oliver Iron Mining Co. in the engineering department, and his training includes a course in Dunwoody Industrial Institute of Minneapolis, Minn., after graduation from Ely high school.

When the supreme board met last January in Ely, Joseph Milkovich arranged with the Oliver Mining Co. a trip into the iron ore mines. A story covering the supreme board's visit into the mines appeared recently in the Slovene section of Nova Doba. It was written by Janko N. Rogelj, first supreme trustee, with a picture of the board dressed as miners accompanying the article; also a picture of Joseph Milkovich, who had made the necessary arrangements.

Unquestionably the record of Joseph Milkovich stamps him a leader in the community, and of particular interest to our SSCU, a leader of Slovenec lodge. Having qualified as delegate, he is now helping two other candidates from lodge 114 to qualify for the athletic conference and the juvenile convention. May he continue his excellent work in our Organization.

Lodge 44

Barberton, O. — Members of St. Martin's lodge, 44, SSCU are urged to attend the monthly meeting on Sunday, May 28, at 2 p.m. in the usual quarters. Meeting of the athletic club will follow the lodge meeting. Pic-

With the Cardinals

Struthers, O. — Here is your news reporter flashing to you the news of the past few weeks. First we cover the Cardinals' dance on May 6, 1939. We had a nice crowd and take this means to thank all who attended and helped us celebrate. We know you all had a good time. As my head twirled I saw lots of people from here and there. Saw Mitzi Zucec, Jerry Jevce, Julia Zakosan and Alice Zalar of Barberton. Mary Ann Rupnik and her two sisters, Angie and Caroline; and her father and mother, from Wheatland, Pa. Woody Ohlin of Petersburg, Serjack boys of Bessemer, Pa., Ray Juvanic and Eddie Prevec of Girard, O. I could go on naming these jolly people for a long time. Also a number from Cleveland, which yours truly did not meet. We don't want to forget Josephine Ulakovich and her gang from Girard. The singing club "Lira" from Campbell, O. And so all good things must come to an end, so must our dance. Boy, soon as a whistle, came the dawn, and Emil Mikofich, Frank Vlosich and myself had to get up to journey to the federation meeting.

Here we heard a lot of good motions and suggestions. Also, we are going to play in Barberton, against lodge 44, at their picnic on June 4th. We are coming up to Barberton in a bus. All who plan on going are asked to please get in touch with Ann Glavic on or before June 1st. If some friends wish to go along, and if we shall have room, we will be glad to accommodate them for the price of admission, or even rent another bus, if enough are eager to make the trip to fill two busses.

(Continued on page 4)

Lodge 2 Delegate

LOUIS REBOL, JR.

With Louis Rebol, Jr., member of lodge 2, SSCU, qualifying as juvenile delegate, Ely, Minn. again enjoys the spotlight in the present membership drive. Reports from the home of SSCU vacationland, that is, Ely, disclose that the efforts of Mrs. Louis Rebol were responsible for the goal reached by Louis Rebol, Jr.

nic on June 4th at Hopocan Gardens will be discussed. Members in arrear with their assessments must report their difficulties at the meeting, if they are to be retained as members in good standing.

Angela Zalar, Sec'y.

CAMPAIGN RACE IS NEARING HOME
STRETCH! LET'S GO TO TOWN!

By Little Stan, Publicity Campaign Director

Little Stan

Ely, Minn.—Pattering raindrops on the roof will not put out the tremendous enthusiasm and zeal in candidates who are out to qualify as delegates to the Third Juvenile Convention and Second Athletic Conference. For with approximately forty days left in this great campaign, it is impressive to note that candidates are in the thick of the battle, and they just won't be stopped until they have made their way to that train which will take them to Ely when they have enrolled their quota.

In last week's Nova Doba, you could not have missed that special bulletin sent in by our supreme secretary which disclosed that thus far, athletic conference and juvenile convention candidates have written nearly \$700,000 in new insurance, AND LACK ONLY \$374,050 TOWARD THAT MILLION DOLLAR MARK!

AND UP TO MAY 13, THERE WERE A TOTAL OF 1,018 NEW MEMBERS ENROLLED IN THE JUVENILE DEPARTMENT! THINK OF HOW IMPRESSIVE THE FIGURES ARE! Some people may even comment by saying: "Only 11 delegates to the juvenile convention so far?" THAT ATTITUDE IS ENTIRELY MISLEADING, BECAUSE THERE ARE SO MANY NEAR THEIR GOAL THAT THE ANNOUNCEMENTS WILL COME SWIFTLY, ESPECIALLY IN THESE LAST FORTY DAYS! WATCH THAT DELEGATE LIST GROW!

CONFIDENTIALLY WE EXPECT AT LEAST FIFTY DELEGATES TO THE JUVENILE CONVENTION ALONE! Remember, Little Stan told you that in confidence so don't tell anybody! Heh Heh!

Continuing to set the pace in this great drive is Lodge No. 1, here in Ely, the home of the SSCU! Here, Lodge President, Bro. Joseph Kovach and Assistant Supreme Secretary, and secretary of Lodge No. 1, Bro. Frank Tomsich, haven't wasted an idle moment.

In the press conference with Bro. Zbasnik, it was officially disclosed that Lodge No. 1 had qualified its third delegate to the second athletic conference in Joseph Mishmas, formerly an Aurora, Minn. fellow, who some years ago took up his residence in Ely. His wife, the former Mary Kovach (Mimi to us) is extremely proud of her hubby, and she has every reason to be! Joe Mishmas works underground, deep down in the iron mines here, and with that unbeatable combination — lodge officers and Messr. Mishmas — another candidate went over the qualifying line! Our hats off to Lodge No. 1. The boys haven't given up either. For working up to get in that list of delegates is Joseph J. Kovach, a cousin of Joseph Kovach, who will inevitably be the

fourth delegate from Lodge No. 1 to the athletic conference!

On the Juvenile side, the hardworking, tireless officers have not been asleep. They've qualified Mathew Banovetz, grandson of our charter member, Stephen Banovetz, sr.; Rosaline Mantel, daughter of another one of our charter members, and at present first vice president of our SSCU, Joseph Mantel, sr.; Pretty 12-year-old Rose Koprivnik, AND NOW ARE GETTING READY TO HOIST THAT YOUNG BUCKO, JIMMY KLOBUCHAR AS THEIR FOURTH JUVENILE DELEGATE!

Go in' To Town! What a mighty fine example this is for our SSCU! Glaring headlines four and five inches high would not be enough to show other fraternal and our own members just what can be done ESPECIALLY IN ELY, WHERE OVER 2,000 MEMBERS ARE ALREADY ENROLLED! Where it would be tougher because of that large percentage of our population in this town! BUT BY BEING PERSISTENT AND GOOD INSURANCE SALESMEN AT THE SAME TIME, THE RESULT WAS INEVITABLE! For, to date, Lodge No. 1 has enrolled over 73 juvenile members and has written nearly \$30,000 in new insurance SINCE THE CAMPAIGN OPENED LAST JANUARY! AND THIS BY ONLY ONE LODGE!

How about the other lodges in all other parts of the country? — They're working right in line, and when June 30 rolls around LITTLE STAN PREDICTS THAT THE AMOUNT OF NEW INSURANCE WRITTEN WILL SURPASS THE MILLION DOLLAR MARK; THAT THE NUMBER OF JUVENILES ENROLLED WILL HIT THE 2,000 MARK! THIS SHOULD ALSO BE YOUR GOAL! LET'S GO TO TOWN! FOR THE MORE MEMBERS AND THE LARGER AMOUNT OF WRITTEN INSURANCE; THE MORE DELEGATES HERE IN THIS HAPPY WILDERNESS LAND NEXT AUGUST ENJOYING A REMARKABLE VACATION!

Being gripped with the spirit of the campaign, one just can't help winning over new members to our splendid organization. WITH CAMPAIGNS IN SIMILAR LINES BEING CONDUCTED BY ALMOST EVERY OTHER FRATERNAL, OUR SSCU COMES OUT IN FRONT AGAIN! TO LEAD THE WAY. You know, we all have something to be sincerely proud of, and it wouldn't be sinful if we did brag a little! LET'S ACCOMPLISH OUR GOAL, AND LITTLE STAN WILL HELP WITH THE BRAGGING! Heh Heh!

While in the hats off department, we turn to Western Sisters Lodge No. 190 in Butte, Montana WHO UP TO LAST REPORTS HAD ENROLLED

(Continued on page 4)

Rambling Along

(Continued from page 3)

envelope or so I thought. But I was half right. Little Stan did answer the invitation but more besides. Little Stan informed me of my making the grade for the athletic conference. I should have known it would be in that order but the latest applications submitted completely slipped my mind. The softball team and more new applications to be examined by the doctor was more pressing. They shoved out the qualifying ticket.

But in knowing the contents of Little Stan's letter, I never dreamed what was inside the envelope from headquarters. And when I tore the envelope open and saw the gold-edged certificate... Yours truly was the happiest boy this side of heaven.

Worth It??

From the moment the certificate appeared in sight and until I read Mr. Zbasnik's letter of congratulations, I could do nothing else but stare at the letter and the certificate. No work would be done for quite some time because here was a bonafide reason to be extremely happy and to celebrate. But now as some four hours have passed, the question of whether or not all my efforts were amply repaid by the certificate quietly steals its way into my thoughts. That is why this is being written on the day I received my certificate. I want to say to all contestants who have not as yet qualified that the certificate more than repays every effort made by all contestants. The thrill of seeing your name imprinted upon a document that assures you a trip to the home office, a grand vacation at no expense to you, the opportunity to be in on the making of a better SSCU program and the knowledge that YOU have introduced the best and finest insurance to your friends cannot be overlooked when compensation is considered. The certificate assures you the fact that YOU are doing your darndest to spread the GOOD word of the SSCU to all your friends. And last but not the least, the certificate assures you of more happiness than you'll ever dream about. That's why I say that in qualifying, you are more than just repaid for your efforts. You receive a bonus as well.

Did You?

And now, it is in order to ask you, "will we see you in Ely?" I sincerely hope that all contestants could and would shout "yes" to this query for it is very possible you know. But not alone for the reason that we all would meet in Ely but because of what it will mean to your friends and to the SSCU. You know, the more insurance the SSCU gets, the better the insurance will be. It is a fact that it is the best Slovene fraternal now, but let's not stop with that. Let's make it bigger and better in such a way that the SSCU will completely outshine any other fraternal and in such a manner that whenever a fraternal insurance is mentioned, the SSCU will be the first to be thought of. This can be done. Just a little careful work on your part and IT WILL BE DONE.

Whenever you approach a prospect, give him both barrels. Don't stop at one good point. SHOW HIM EVERY ADVANTAGE THAT THE SSCU OFFERS THAT NO OTHER FRATERNAL CAN... COMPARE IT DOLLAR FOR DOLLAR WITH ANY OTHER INSURANCE. Show your friends why they save money in the SSCU and why it is the better insurance, the insurance of the most discriminating. Did you do this when you approached

Riding The Highways with Little Stan And The Arrowhead Bowlers of Lodge 184

By Little Stan

(Continuation)

Reading proofs in the office of Nova Doba with Bro. Lou Kolar and Bro. Anton Terbovec was so much fun that Little Stan didn't even think of taking in a ball game in the afternoon. And after the work was done, leaving the remainder for the efficient press-men in the press-room, Little Stan went out to get a much-needed shave and haircut.

The girls meantime were meandering downtown. They did a bit of shopping, and even took in the American Bowling Congress where they picked up a lot of nice souvenirs. They must have had fun. Particularly Jay Otrin who had the awfulest time. At almost every counter, it seemed she was getting short-changed! Each time she spoke up about it, and received correct change with apologies! But in Chicago's Morrison Hotel the next Thursday, Jay wanted to get her hair fixed or set or something. Classy service it seemed to be, too. Ann Grahek was sitting in another chair. She had a lady attendant; Jay, a man! While the expert fingers manipulated the curls, the girls asked questions. Ann inquired what the cost would be. She learned \$1.50! She motioned to Jay, showed her fingers! Jay was getting near the end of the bankroll! She was alarmed! Finally finished the male hair-dresser told Jay the price was \$2.25! For a hair set! So stunned was Jay, she didn't know what to do! She paid the guy off, and with a burst of laughter, half hysterical she dashed out to the girls, blurring: "They got me! And it was a man!"

But back in Cleveland it was definitely decided to leave on Wednesday morning. Mr. and Mrs. Kolar invited the whole gang to have a supper together. But the Minnesota Delegation just had to leave, and it was with regret that the invitation had to be refused. Bro. Rogelj, Bro. Terbovec, Lou Kolar, Bub Kardell, Matty Molk, the Arrowhead Girls, and Little Stan got together in Joseph Birk's Tavern for a last evening of get-together before returning home. Bro. Rogelj had some tough luck. His wife's brother passed away, and he had to be so very busy at home. Although a little late in arriving, he got with us, and the hours of the evening literally flew by. Understand that Mr. and Mrs. Birk will visit in Jugoslavia and European countries. Must have been the reason why he withdrew from the race to become delegate to the Athletic Conference.

Sitting together, and conversing about everything in general, the entire gang were called suddenly by Bro. Terbovec, who asked: "Didn't you get your copies of the Nova Doba yet?" Little Stan had forgotten all about it. So Bro. Terbovec went to the office, right across the street and picked up enough for us all!

The evening wore on, and soon it was bedtime. We all walked to Superior, thence onward to home. Next morning the pattering of rain awoke Little Stan. But dressed n' everything, he hurried to Frank Oglar's apartment to find the your last prospect? If not, see him again and convince him? It is easy if you explain the SSCU to him fully. He cannot but agree with you that it is the best. And when you have the buyer agreeing with you, the sale is just a matter of routine. So start anew today and meet us in Ely this summer.

Iiraska Vila Team

By Elsie M. Desmond and Milly Poklar, No. 173, SSCU

Cleveland. — Friday, May 19 was a very warm day and I arrived at the Poklar's residence to call on my cousin Millie. Her brother, Al, took us down to Kirtland Field where the Iiraska Vila team, 173, SSCU already was warming up. The best directions to reach Kirtland Park are: Turn north on E. 49th and St. Clair Ave., and after crossing railroad tracks turn left into Kirtland Park. Inasmuch as the park is still in the process of development, one has to walk some 600 feet to reach the diamond.

At first we were watching another team play when suddenly Jack Semrada called our attention with: "Quit looking at those guys over there, and watch us." We thought he had a lot of nerve, but as we got closer and noticed such a good looking young man, we hesitated, and with a deep sigh asked him to tell us something about himself.

Reluctantly, he disclosed that he was a graduate from East Tech, likes to play football, adores swimming and just loves to play baseball. While this energetic young man didn't say anything about snoop girl reporters, we presume we will soon hear about it. Is that right, Jack?

Our next thought was: Why did all the players chew tobacco, with one exception, the young "swing king", known as Ray Zalogar. Sunny Ray, as he is known in the music world, attends East high school and intends to attend the Baldwin-Wallace Conservatory of Music. He leads the band known as Sunny Ray's orchestra. Did our girls all packed up and ready to leave.

It was so hard to leave. Made you feel kind of empty and all that! Throughout the last few days, Mrs. Angela Grahek became ill. On hand at practically every turn, helping, and being so wonderfully nice were Mr. and Mrs. Frank "Lefty" Jaklich. They lived across the street from Oglar's apartment. To these two fine people, the entire Ely delegation sends warmest thanks and appreciation. We'll not forget it!

Rain pattering down as grips were packed into the car. Lefty and Stan finally stuffed the last of the luggage into the trunk. With us was Bro. Frank Oglar, who was kind and helpful and generous to us all. He hated to see the gang leave, and he did not mind standing in the rain to watch these smiling faced gals bid adieu! Warmly these young ladies and your correspondent appreciated everything! It's a deep, sincere, thank you! And as the car turned the corner, we caught our last glimpse of both Lefty and Frank Oglar waving us a fond farewell and godspeed on our return journey!

Meantime, the sun burst thru heavy clouds. We stopped in to visit and say farewell to Mr. and Mrs. Louis Kolar, who did everything on earth to assist, and make our stay pleasant. It was good bye until next time! Waving farewell, the gang hopped into the car which was all shined up by Al Poklar, and sped to the Poklar Service Station, where fuel for the car was added, final directions given, and away! So long Cleveland! Your hospitality was unbeatable! Thanks millions and millions and millions of times!

And next week, the Magic Carpet Caravan will ride you to Chicago, Joliet, Rockdale, and thence back to Ely and home! Stick around folks and we'll tell you of other adventures! Bye now!

SSCU Sports

Cleveland, O. — Spring brings to the nation the popular game of baseball. The two major leagues are going to town battling in victories for their teams. This year the lodges near and in Cleveland have the same desire to play ball. As you know five teams have been organized to compete for the honor of Softball Champions of the SSCU.

Oceans and oceans of baseballs, bats, and victories for the teams. May the good old west wind aid you in carrying those batted balls way out field so you can bring in many a run for your team. Hope "Old Sol" does his share by keeping the rain away. Of course, it is not necessary to wish that you will have a large crowd of fans for we all know that the good old SSCU spirit will bring many faithful baseball fans to the games this season.

To the five teams entered in the SSCU Softball League: Napredok, Iiraska Vila, George Washington, Betsy Ross, and Collinwood Boosters, the best of luck this baseball season and those to come.

Listen ye sport fans. Mark your calendar well so you won't miss one single game here in Cleveland. Let's make the boys feel good by coming out in large crowds. What better entertainment could you desire. Better get your lungs in good shape too, for when the boys start to swat those outfield balls you'll need the best lungs you can have.

Congrats!!! Phil Sirca. May the duty as league chairman for 1939 bring you many joys. With such good team play among our lodge teams you can look for many days of happiness. The best of luck to all the team managers and the teams.

Just a little reminder to the baseball fans — Sunday June 4, the Iiraska Vila team will play against another team as a special feature of the lodge's annual picnic on Stusek's farm. Why not join the crowds and come to Stusek's farm for an afternoon of baseball and the usual merriment that one can get at Iiraska Vila's picnics.

Also talked with John "Lefty" Strojcin, who admitted he was just a married man that likes to drink wine? Hear that wifey. Joe Shubert, manager, admitted to us that he was hot tempered. Better be careful and not get Joe angry? Do you know this, Mrs. Shubert? Joe says the team is O. K. and enjoys being their manager.

There also was the young lad called "Lefty" Toma, who helped defeat the George Washingtons, final score being 10 to 8. "Lefty" isn't on the team, so you see boys, we could use a few new baseball players. Here is your chance. Come out and try to make our team the best. Spectators can't miss our team because they are clad in navy blue and bright yellow suits.

Last Friday, our team was lined up as follows: Joe Shubert, manager; Vince Segulin, catcher; Tony Prime, pitcher; Lefty Strojcin, 1st baseman; Jack Sumrada, 2nd baseman; Al Poklar, 3rd baseman; Frank Beniger, Jr., shortstop and Ray Zalokar, left field.

We will see you again at Kirtland Field, on Friday, June 2, when the George Washingtons again will play Iiraska Vila. So long, baseball fans, and thanks to all the players for their generous information utilized in this article.

Tut, Tut! Football Coach (in anger): "Why didn't you run for a touchdown, you confounded idiot?" Player: "Because I saw that the radio announcer was not looking."

Easy Money Freshie—How's that Scot professor going to pay his football bet? Soph—He has to roll an 'r' around the block.

LITTLE STAN'S ARTICLE

(Continued from page 3)

186 NEW MEMBERS IN THE JUVENILE DEPARTMENT! RESULT IS Miss Anna Gornik, Miss Dorothy Predovich, Miss Irene Spehar, and Miss Dorothy Ponack, ALREADY QUALIFIED; and Miss Mary Petrutz who was with us in 1937, ALMOST THERE! THEY HOLD THE LEAD SO FAR FOR ENROLLING THE GREATEST NUMBER OF JUVENILE MEMBERS IN THIS CAMPAIGN!

Turning west and south, the eyes of the SSCU cast their approval on Lodge No. 21, in Denver, Colorado who have qualified Louis Shraj and Miss Mary Ambrozic so far, with our pretty Helen Okoren in line with a large number, ready to come in. There'll be more coming from Colorado and the Western way yet! Keep your eyes on that locality!

Back in Butte, Louis Smith is almost in, and there are several who are on the verge of becoming delegates to the athletic conference. WE'RE LOOKING FOR THE BIG PUSH IN THE EAST! SSCU CALLING PENNSYLVANIA, OHIO, NEW YORK! Let's go over the top! Let's Go to Town!

Fishing season opened in this wilderness city — don't get Little Stan wrong — he means a modern, beautiful city in a wilderness setting! When the sky is a bit cloudy, when there is a trace of a light drizzle — that is the time when the fish hungrily reach out for that baited hook! And what a fierce battle for life they stage! You thrill at every jerk and twist of the line as that big Northern or Wall-Eyed pike, fights a life and death battle. And after it is over, the aroma of fish steaks frying in the pan, stirs up that appetite you thought you didn't have!

TO EVERY CANDIDATE, Helmer Olson, president of our chamber of commerce here urges: "You have the rare opportunity of being able to enjoy a free trip to the finest wilderness country in the United States. We have so much to offer you, and we'll make you feel that every effort you made to qualify for this trip which your organization has so generously lavished upon you, will not have been made in vain. We'll want you to come back again later!" Ray Hoefler, chamber of commerce secretary, declares: "We'll show you delegates the most wonderful country you've ever seen in your lives, and we'll show you what real enjoyment is!"

With such words of encouragement there is only one thing! Let's Go to Town! Let's Qualify!

Excerpts of Colorado Federation Meeting

Hastings, Colo. — Representatives of all lodges affiliated with the Colorado SSCU Federation are present at the meeting held April 23, 1939, in Pueblo, Colo., with the exception of lodge No. 140, of Morley, Colo. Lodge 78 of Salida, Colo. is represented with an observer, who reports that his lodge will join the federation. Federation secretary reports that three additional lodges joined the federation: Lodge 233, Ludlow, Colo.; 147, Canon City, Colo.; and 201, Denver, Colo.

Highlights of the reports of individual lodges is the one made by lodge 21 of Denver, who informs the delegation that this unit secured 68 new members in the juvenile department. Representative of lodge 147 mentions the need of the home office assistance to pay more attention to members' transfer cards, since a number of members living in the neighborhood of his lodge do not concern themselves with a transfer from their lodges.

Representative of lodge 42 proposes that a request be forwarded to the home office to compensate the lodge secretary for his work in connection with the juvenile department. Representative of lodge 21 makes a motion that hereafter no lodge be entitled to more than two paid transportation tickets for its representatives.

WITH THE CARDINALS

(Continued from page 3)

Here are the results of our softball games, as usual lead the Youngstown, Side Central League, with defeats to mar a good run. Cardinals 22, Poland 10. Cardinals 8, West Side Club of Youngstown, 6. Side Social Club is a team which gave all the a lot of competition last season. It is backed by Jack mel, a heavyweight of Cardinals 3, Dougherty Youngstown, 3, a 14-1 battle.

Results of independent are: Cardinals 13, N. 7, Wowellville 2. Leaning homerun hitting is Swenson with 2; Dennis Klus George DeLost. Stan also hit a home run, but cident at first base. him long enough for the Pogacnik was still on first. Tex Boyarko also has one run to his credit. The League soon will start means a busy season for Cardinals. They have been ing great guns so far. the good work. Frank trying to book a game the Campbell team, know the Hustlers, a fast and bunch.

What some of the Emil Mikolich: "I'm between two Roses"; Franch: "Come on, guys, get hits"; Tex Boyarko: "can't do that to us"; Klus: "Hi ya, Oscar"; Franch: "See what I mean"; John: "I'm not speaking night"; Shunker Citkowski is a good lizzy"; Al: "I would have given didn't slip." Sam: "Money in the bank"; Grimes: "There is no Strip Stroney"; "Oh, Henry Ruppert, Franch: "Boy, you're everywhere"; Juvanic and Eddie Girard: "Say, are we Curly Radilovich: "I'll be in the mouth." Hank: "Heh! Heh! you're out"; Boyarko: "Why don't you buy some bats." Buba: "Darn those sparrows." Rejcek of Girard: "See me, honey."

Cardinals will hold on July 30th. Music by orchestra that can be heard radio stations in Shady New Castle, Pa. Member to pay your dues on time. Edward T. Glavin No. 228

Cleveland SSCU League Schedule

- All Games Start at 6:30
Friday, May 26
Coll. Boosters vs. No. 184
Kirtland No. 1, E. 49th vs. Shore.
Geo. Washington, Bye
Wednesday, May 31
Betsy Ross vs. No. 184
Groewood, June 2.
Geo. Washington vs. Vila, Kirtland.
Coll. Boosters, Bye
Wednesday, June 7.
Coll. Boosters vs. No. 184
Groewood, June 9.
Napredok vs. Geo. Washington, Kirtland.
Iiraska Vila, Bye
Wednesday, June 14.
Iiraska Vila vs. Coll. Boosters, Groewood.
Friday, June 16.
Betsy Ross vs. Geo. Washington, Kirtland.
Napredok, Bye
Wednesday, June 21.
Geo. Washington Boosters, Groewood.

DOPISI

Hastings, Colo. — Zapisnik seje federacije društev JSKJ v državi Colorado, ki se je vršila 23. aprila 1939 v mestu Pueblo, Colorado.

Predsednik Peter Čulig je otvoril sejo ob 9. uri dopoldne, pozdravil navzoče odbornike in zastopnike in izrazil željo, da bi bila seja konstruktivna in uspešna.

Nato se čitajo imena odbornikov federacije, ki so vsi navzoči. Dalje se ugotovi, da so navzoči zastopniki od vseh društev, ki so združena v federaciji, z izjemo društva št. 140 v Morleyu, Colo.

Predita se zapisnik zadnjega zborovanja federacije, ki se sprejme kot čitan. Nato se prečita poročilo od društva št. 78 v Salidu, Colo., ki se vzame na znanje. Ker je društvo poslalo tudi svojega opazovalca na to zborovanje, se odobrava sklep društva. Opazovalec poroča, da se bo njihovo društvo pridružil federaciji, kar se vzame na znanje.

Slede poročila predsednika, prvega podpredsednika in drugega podpredsednika, ki se vzamejo na znanje.

Tajnik poroča, da so pristopila tri nadaljna društva h coloradski federaciji, namreč društvo št. 233, Ludlow, Colo., št. 147, Canon City, Colo., in št. 201, Denver, Colo. Poročilo tajnika se vzame na znanje. Slede poročila blagajnika in članov nadzornega odbora, ki se vzamejo na znanje.

Na vrsto pridejo poročila društvenih zastopnikov. Poročajo o raznih zadevah in tudi o kampanji. Najboljše poročilo so podali zastopniki društva št. 21 v Denverju, namreč, da so do takrat dobili že 68 novih članov v mladinski oddelek. Poročila društvenih zastopnikov so bila nato vzeta na znanje.

Tajnik poroča, da je coloradski federacija v letu 1938 reprezentirala 1,517 članov v obeh oddekih. Sedanje število da je za nekaj sto članov višje. Se vzame na znanje.

Zastopnik od društva št. 147 meni, da bi moral glavni urad bolj strogo paziti na članstvo z ozirom na prestopne liste. V bližini njihovega društva živijo člani drugih društev, pa nečejo vzeti prestopnih listov k bližnjemu društvu kot zahtevajo pravila. V zvezi s tem se govori o odloku zadnje letne seje glavnega odbora, tikajočem se prestopnih listov. Končno se pride do zaključka, da se s temi zadevami počeka do prihodnje konvencije, ki se bo vršila leta 1940.

Zastopnik društva št. 42 priporoča, da bi se poslalo na glavni urad prošnjo, da bi se nekaj plačalo društvenim tajnikom za delo, katero imajo z mladinskimi oddelki, za katero delo ne prejema nikake odškodnine od nikoder. Poročano je bilo, da je bila slična prošnja že enkrat od glavnega odbora odklonjena.

Nato je bilo soglasno sprejeto, da se slična prošnja še enkrat naslovi na glavni odbor.

Zastopnik od društva št. 21 predlaga, da naj bi od sedaj za naprej nobeno društvo ne imelo pravice več kot do dveh plačanih vozniških listov za svoje zastopnike. Predlog je bil soglasno sprejet.

Govor sobrata Edwarda Tomšiča iz Walsenburga, 5. glavnega podpredsednika SNPJ, se vzame na znanje.

Preide se na volitve odbora za coloradsko federacijo. Za predsednika je bil soglasno izvoljen sobrat Peter Čulig. Za prvega podpredsednika je bil soglasno izvoljen Steve Mauser. Za drugega podpredsednika sta bila nominirana George Oevirk in Matt Karlich; izvoljen je bil Oevirk. Za tajnika in zapisničarja je bil soglasno izvoljen John Lipee. Za blagajnika sta bila nominirana Jack Prunk in Frank Brajda; izvoljen je bil Brajda. V nadzorni odbor so bili soglasno

izvoljeni Frank Okoren, Frank Rutar in Frank Tomšich; predsednik nadzornega odbora je Frank Okoren.

Nato je bilo predlagano in soglasno sprejeto, da se vršita še dve seji federacije pred prihodnjo konvencijo, in sicer ena spomladi leta 1940, druga pa pred konvencijo istega leta.

Za prihodnje zborovanje federacije sta bili nominirani mesti Walsenburg in Pueblo; večina glasov je bila oddana za Walsenburg, torej se bo prihodnje zborovanje vršilo v omenjenem mestu.

Predlagano je bilo, da se tajniku federacije, ki je obenem zapisnikar, plača za to sejo \$5.00, in enako vsoto za vsako nadaljnjo sejo. Stavljena je bil tudi protipredlog, da se mu plača od te seje \$5.00, za vsako bodočih seji pa po en dolar. Predlog je bil sprejet z večino in tajniku se plača \$5.00 od vsake seje. S tem je bil dnevni red izčrpan in predsednik je zaključil zborovanje ob eni uri popoldne.

K sklepu naj bo v imenu federacije izrečena zahvala društvoma št. 15 in št. 42 v Pueblu, ki sta poskrbeli, da so bili zborovalci postreženi z izbornim kosilom.

Za federacijo društev JSKJ v državi Colorado:

John Lipee,
tajnik in zapisnikar.

White Valley, Pa. — Kot tajnik društva št. 116 JSKJ smatram za svojo društveno dolžnost, da se zahvalim vsem tistim, ki so se udeležili proslave 25. letnice našega društva, katero smo praznovali 13. maja. Za današnje razmere je bila udeležba na prireditvi lepa. Seveda, lahko bi bila še večja, posebno od strani članstva.

Društveni tajnik je otvoril program ob 8.30 zvečer ter predstavljal društvenega ustanovitelja John Korčeta, ki je obenem predsednik društva; on je potem vodil program naprej.

Kot prvi govornik je nastopil sobrat Paul Oblock, drugi glavni podpredsednik JSKJ; govoril je v angleškem jeziku. Drugi govornik, dr. F. J. Arch, vrhovni zdravnik JSKJ, je govoril v slovenskem jeziku. Tretji govornik je bil Joseph Snelar, predsednik federacije društev JSKJ v Pennsylvaniji. Kot četrti govornik je nastopil Janko N. Rogelj, 1. glavni nadzornik JSKJ. Helena Kastelic, članica mladinskega oddelka, mu je po primerni deklamaciji izročila šopek cvetic v imenu društva. Na programu smo imeli še več govornikov, ki so bili obljubljeni, da se udeležijo naše proslave, pa jih ni bilo. Bili smo veseli tistih, ki so prišli na našo proslavo, manj veseli pa smo bili tistih, ki so obljubili priti, pa niso prišli.

Predsednik društva se je zahvalil vsem govornikom in udeležencem in s tem je bil oficialni program zaključen. Nadaljevalo se je s prosto zabavo.

Kaj so posamezni govorniki govorili, ne bom tukaj navajal. Omenim naj le toliko, da so vsi dobro izvršili svojo nalogo. Posebno, zanimivo je govoril sobrat Janko N. Rogelj. Hvala vsem govornikom!

Na tem mestu naj bo izražena hvala tudi članom drugih društev JSKJ, ki so se udeležili naše prireditve. Tako je bilo, na primer, častno zastopano društvo št. 57 iz Exporta; iz Greensburga od društva št. 77 je pripeljalo posetnike šest avtomobilov, kot mi je povedala Mrs. Hrvatin, tajnica omenjenega društva. Hvala vsem posetnikom. Naše društvo pa bo skušalo ob priliki naklonjenost povrniti. Bilo je navzočih tudi več članov drugih organizacij, kot SNPJ in SSPZ, ki bivajo v tej okolici. Lepa hvala tudi njim za poset.

Sploh naj bo v imenu društva izražena najlepša zahvala vsem, ki so posetili proslavo naše 25. letnice. Bratski pozdravi! — Za društvo št. 116 JSKJ: Jurij Previc, tajnik.

Aurora, Ill. — Dne 25. maja letos bo poteklo 25 let, odkar je bilo ustanovljeno naše društvo Sv. Ane, št. 119 JSKJ. Iz tehničnih razlogov nam je nemogoče prirrediti kako proslavo za to priliko, dasi bi se to spodobilo. Pred leti je bilo drugače, toda časi se izpreminjajo. Saj še modri Ribničani to priznava v neki krilatici, ki se njemu pripisuje: "Čudno vrtil se t'ga časa kolu, ankrat toku, drugič težku."

Da pa 25-letnica ne bo šla popolnoma neopazena mimo nas, želimo na tem mestu napisati nekoliko zgodovine društva. Ustanovnik tega društva sta bila Martin Jurkas in Frank Praprotnik. Prvi zapisnik, ki je datiran 25. maja 1914, beleži, da sta bila na seji navzoča oboje omenjena ustanovnika. Frank Praprotnik je vodil sejo, Martin Jurkas pa razlagal in pojasnjeval delovanje društva in Jednote. Oba sta bila takrat člana bratskega društva Sv. Jerneja, št. 81 JSKJ. Sobrat Jurkas, ki je bil tajnik istega društva, biva že vrsto let v Chicagu. Njegov in njegovi soprog naj bo ob 25-letnici našega društva sporočen pozdrav! Frank Praprotnik, ki je bil takrat predsednik društva št. 81, žal, ni več med živimi, da bi mu mogli pri tej priliki dati priznanje.

Društvo je bilo ustanovljeno z osmimi novimi članicami, štiri pa so prestopile od društva št. 81. Prvi odbor je bil sestavljen sledeče: Agnes Praprotnik (soproga ustanovnika), predsednica; Antenta Javornik (sedaj Aister), tajnica; Mary (Kimovec) Verbich, blagajničarka; Ana Jurkas (soproga ustanovnika), zastopnica; Anna Leskover, zapisničarica; Frances Kolenc, poročena Frizel, bolniška nadzornica.

Ob koncu leta 1918 je društvo štelo 19 članic, leta 1924, ob svoji desetletnici, pa 44 članic. Ne moremo se sicer ponahati z velikim napredkom, toda ponosne smo na to, da imamo malo suspendacij; posebno tekom zadnjih petih let skoro nobene. Članice, katere smo izgubile od našega društva, so se po večini izselile v druge kraje. Nenavaden slučaj, morda edini te vrste pri Jednoti, je, da je naše društvo v 25 letih vsled smrti izgubilo eno samo članico. Ta članica je bila Ivana Račič, rojena Lavrich, in je bila več let društvena zapisničarica. Naj ji bo ohranjen blag spomin.

Več let zaporedoma je društvo prirejalo plesne veselice na dan sv. Ane, in pri tem so nam člani bratskega društva št. 81 vedno šli bratsko na roke, zakar naj jim bo izraženo priznanje. S temi veselici mi si je društvo finančno precej opomoglo. Toda, ko je prišel do vlade slavn "osemnaesti amendent," se je kolo razmer spet obrnilo.

Nadaljna dobra stran našega društva je, da je večina uradnic držala svoje urade po več let. Kot predsednica je bila najdalje, in sicer 12 let, sestra K. Jeray; druga na tem mestu je sestra M. Seewarkar, in sicer pet let. Tajniško mesto je najdalje upravljala podpisana tajnica, in sicer 9 let zaporedoma; drugo mesto zavzema sestra J. Verbich, ki je bila tajnica 6 let. Kot blagajničarka in večkratna uradnica pa se odlikuje sestra M. (Lokar) Verbich. Za vsestransko delovanje pri društvu zaslužita mnogo priznanja sestri Angela in Anna Lokar.

S tem naj končam zgodovino oziroma opis našega društva in želim vsem sedanjim in bivšim članicam ljubelega zdravlja vsaj še za nadaljnjih 25 let, saj zdravje je največje bogastvo sveta. Za društvo kot za Jednoto pa naj še v nadalje veljajo pesni-

kve besede: "Odprti srce, odprti roke, otiraj bratovske solze!"

Za društvo Sv. Ane, št. 119 JSKJ: Antonia Aister, tajnica.

Gowanda, N. Y. — Sezona piknikov je tukaj, in sklep direktorja tukajšnjega Slovenskega doma je, da se priredi piknik na navadnem prostoru v nedeljo 28. maja. Godba bo izvrstna, za lačne in žejne vsega dovolj, novost pa bodo predstavljale naše nove električne luči, katere smo letos prisiljeni postaviti in nas bodo stale precej denarja. Če bo slaba udeležba, bomo morali še globoje poseči v blagajno, mesto, da bi v isto priteklo kaj dohodkov od piknika. Direktorij apelira na članstvo vseh tukajšnjih društev, da z udeležbo pomagajo našemu domu, ki služi potrebam in koristim vseh. Pomnimo, da dom ni tu za odbornike ali direktorje, ampak za člane vseh društev in sploh za vse tukajšnje rojake. Za odbornike pomeni le nekaj več dela in skrbi, za nameček pa še kritiko od tu ali tam.

Torej, posetite piknik Doma 28. maja v kar največjem številu! Vsi delničarji so prošeni, da se gotovo udeležijo in da privedejo s seboj vse svoje prijatelje. In pomnite, da bodo dobrodošli vse lepe zabave želeči rojaki. Na svidenje! John Matekovich.

Barborton, O. — Člani društva Sv. Martina, št. 44 JSKJ, so tem potom vabljani, da se udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 28. maja in se bo pričela ob 2. uri popoldne. Na tej seji se bo ukrepalo o pikniku, ki ga naše društvo priredi v nedeljo 4. junija v Hopcan Gardens. Vse, kar se tiče tega piknika, bo treba urediti na seji 28. maja in sodelovanje vseh članov je potrebno za dober uspeh. Takoj po naši redni seji se bo vršila seja atletičnega kluba, da isti napravi potrebne načrte. Na dan piknika, zgodaj popoldne, se bo namreč vršila baseball-tekma med igralci našega društva in onimi od društva Cardinals iz Struthersa, Ohio.

Tip jugoslovanskega vojaka

Meseca aprila letos je preteklo deset let, odkar je umrl vojvoda Stepa Stepanović, najpopularnejši vojskovodja jugoslovanske vojske in najskromnejši vojaški dostojanstvenik. Stepa Stepanović, sin kmečkih staršev, izrazil srbski vojni tip, vojni, ki je dosegel najvišje časti, je bil privatno silno priprost in skromen človek z veliko dušo. Kot podporočnik se je boril za svobodo Srbije že leta 1876 in se je udeležil vseh vojn, vse do zmage leta 1918, ko je poveljeval celi armali. Velikemu zmagovalcu pa je bilo tuje in neprijetno vsako zmagoslavje in kmalu po svetovni vojni se je podal v zatišje svojega skromnega doma v Čacku, kjer je gojil svoj vrt, se ukvarjal z raznimi drugimi kmečkimi deli in je končno tudi nadziral gradnjo svojega zadnjega počivališča. Umrl je v starosti 73 let.

Ob desetletnici njegove smrti se ga je jugoslovanska časopisje spomnilo s toplimi članki in je za tisto priliko tudi priobčilo nekatere zanimive in resnične anekdote iz njegovega življenja. Nekatere najbolj tipične navajamo v naslednjem: Nekeč je vojvoda za fronto srečal vojaka, ki je vodil konja, na katerem je sedel bolgarski vojni ujetnik.

"Kdo pa je ta na konju?" "Gospod vojvoda, to je bolgarski ujetnik." "Kako pa to, da hodiš ti peš, on pa jaha kakor aga?" "Vidiš, vojvoda, takole je bilo: Nekaj časa sem jaz jahal in je on vodil konja, ko pa ni mogel več, ker je ves izčrpan, sva menjala, da prideva naprej." "Dobro, dobro," je dejal vojvoda. Potem pa je bolj zase kakor za svojega adjutanta pripomnil: "Velika duša, velik narod... Kar je dobro na svetu, ne more propasti."

Pokojni naš švicarski prijatelj in borec na solunski fronti dr. Reis je beležil: Blizu Trsenice so počivali francoski vojaki, ki niso niti slutili, da je mimo, ideči čudno in preprosto obleten starčič poveljni armade, kateri so sami pripadali.

"E. Serbo," so ga klicali. "Pri-dij k nam in popij z nami čašo vina!" Starček se ni niti ozrl, in je mirno nadaljeval svojo pot. Francozi pa so pohitei za njim, ga prijeli za roke in ga posadili v svojo vrsto. Vojvoda ni govoril, ker ni znal francoski, a je pil z njimi, ker je popolnoma razumel njihovo srce in jih je ljubil.

Stabni zdravnik pripoveduje: Poslan sem bil v štab druge armade, da izvršim cepljenje oficirjev in moštva zoper tifus in kolero. Cepiti se niso dali vojvoda Stepa in nekateri starejši oficirji. Ker sem imel tak, na-vedem, sem moral vrhovni komandi poročati, kdo ni cepljen. In našel sem jih: Vojvoda Stepa Stepanović, polkovnik ta in ta, podpolkovnik ta in ta itd. Nekega dne me sreča vojvoda.

"Tako, tako, doktore, vi me tožite pri vrhovni komandi!" "Oprostite, nič ne vem o tem." "Saj ste vendar pisali, da se nisem dal cepiti." "Moral sem poslati seznam vseh necepljenih." "Torej niste zotožili samo mene?" "Nisem."

"No, potem je pa dobro. A veste kaj, doktor, brigajte se za zdravej mlajših, če pa stari vojvoda umre necepljen, ne bo nobene škode." Kamnosek, ki je za vojvodo v Čacku delal grobnico, pripoveduje: Leta 1926 si je vojvoda v spremstvu svojih dveh zetov in stare gospe ogledal grobnico. Zet dr. Dragomirovič je dejal vojvodi: "To ni za vas. Vi ste velik, sla-

ven človek, vi boste v Panteonu. Tole grobnico lahko odstopite meni."

Vojvoda ga je zavrnil: "Pusti to! Kakšen Panteon! Tu je prostor za mene in za mojo babo."

Potem je vojvoda stopil v grobnico in povabil še gospo, naj pride za njim. Ko se je gospa branila, se je nasmejal: "No, pa pusti, prišla boš pa le, če ne živa, pa mrtva."

Za svoje vojake je vojvoda Stepa vedno skrbel in ni nikdar dopustil, da bi jih kdo izkoriščal. Ko je bil davno pred vojno komandant divizije v Krugujevcu, je izdal strogo naredbo, da ne smejo posilni — sluge oficirjev ničesar delati, kar ni v pravih službe. Nekega dne je Stepa opoldne srečal vojaka, ki je nosil cel sklad loncev in kročnikov. Ustavil ga je in vprašal:

— Pri kom si v službi? — Pri majorju J., gospod polkovnik. — Kaj nosis? — Kosilo. — Kdo ti je ukazal? — Gospa majorica. — Sedi! — Razumem! in vojak se je usedel.

— Jej, je zapovedal Stepa. In vojak je pojedel vse kosilo. — Zjad pa pojdi domov in povej gospi majorici, da te je srečal komandant divizije ter ti ukazal pojesti kosilo.

Po slavni cerski zmagi so pripovedovali v oficirski menzi, da je med ujetniki madžarski oficir Imre Koreny, fabrikant špirita iz Budimpešte, in da je prišel v taborišče gol, kakor ga je mati rodila. Skušal se je rešiti z begom preko Drine in se je slekel, da bi reko preplaval. Nedaleč od brega pa se je začel potapljati in v zadnjem hipu so ga srbski vojaki rešili. Ko je vojvoda slišal to zgodbo, je pripomnil:

— Je pač tako. V civilu je utapljal ljudi v alkoholu, zdaj pa bi se bil sam kmalu utopil v vodi.

Uradnik tiskovnega oddelka vrhovne komande je dobil povelje, naj za francoske in angleške liste opiše cersko bitko pred poročilo dostavi življenjski zmagovalca, vojvode Stepanovića. Uradnik se je podal v štab II armade in prošil za sprejem pri vojvodi, da bi od njega dobil podatke. Vojvoda je njegovo pripovedovanje rzko prekinil z besedami:

— Nimate kaj pisati! Kar se je storilo, so storili moji vojaki in oficirji. Če želite pisati, zapišite to.

Vojvoda Stepa ni mogel trpeti Grkov, ki so se metali okrog vojaških taborišč. Neuke vojaške so izkoriščali s svojimi sumljivimi kupčijami, a tudi špijo-naža je bila močno razvita. Vojvoda je odredil, da ne smejo stražarji pustiti nobenega civilista v bližino taborišč. Nekega dne pa se je podal vojvoda, ogrnjen s pelerino in s staro, zmečkano kapo na glavi, na sprehod. Pred taboriščem je stražil prileten vojni ter se zadril nad njim:

— Slišiš ti, Greko, takoj naj te vrag odnese, kajti če te opazi čika Stepa, ti bo slaba predla in tudi meni ne bo dobro. Hajd, beži, dokler si še cel!

Vojvoda se je veselo nasmejal, se hitro umaknil, vojniki pa se ni dal spoznati, da mu ne bi pokvarili veselja nad odgonom nadležnega "Greka."

V okolici Čacka je upokojeni vojvoda Stepa v svoji skromni civilni obleki našel na nekega mlajšega kmeta, ki je menda zato, da bi si prikrajšal pot, škodoval neko ograjo. Vojvoda je kmeta pokaral, kmet pa ga je robato zavrnil, češ, kaj te to brigata, stini stariček. Mimo je prišel takrat neki mladenič ter kmetu povedal, a kom se krega. Kmet je bil ves prestrašen in lepo je prosil vojvodo, naj mu oprost.

"To ni za vas. Vi ste velik, sla-

— Jaz sam se ne jezim, je dejal vojvoda. A žal mi je, da tako ravnaš s stariimi ljudmi. Ali ne misliš, da boš tudi sam enkrat star?

Pred svojo hišo v Čacku je vojvoda žagal drva. Mimo pride kmet in ga nagovori:

— Pomozi Bog, čiča! Ali ni to hiša našega vojvode Stepe? — Da! — A ti mu žagaš drva? — Žagam, kaj pa hočem. — Za koliko si se pa pogodil z njim? — Nisem se pogodil, pri njem delam stalno, mu je odvrnil vojvoda.

— Potem je pa v redu, dobre-ga gospodarja imaš.

A. Kappus:

Godovanje

Sv. Antona sta dva. 17. januarja praznujemo Antona Puščavnika, ki ga pravoslavni nazivljejo "Velikega," 13. junija pa praznujemo katoliki Antona Padovanskega. Pri nas pod Jemelovim imamo otoškega sv. Antona "Kračmana," patrona podružnice v Otočah, ker mu na njegov god sredi zime prinesemo v dar najboljše krače, da bi živino obvaroval vsega hudega, in pa leskega sv. Antona, zaščitnika farne cerkve v Lescah, čigar spomin častimo, ko so zrele prve češnje.

Mnogo je Gorenjcev Antonov, Tonetev, Tončkov, Antonij. Ton in Tonč, a zelo malo Zvonimirov, Zvonkov in Zvonk.

Padovanskemu je bil patron Puščavnik in ima tako rekoč tisti, ki je bil krščen na njegovo ime, pravico, da praznuje dva goda, ker je obenem s Padovanskim tudi Puščavnik prevzel naš novim kristjanom varstvo.

Sicer je pa god velika stvar in je boljše, da se praznujeta dva kakor pa noben. "Svet je dandanes že tako pokvarjen, da starši svojim otrokom niti poštenih krščanskih imen več ne dajo" so rekli rajni Marinčkov oče, ko so prišli v našo vas gosposki letoviščarji in je gospa mame Hlilca s Fifi, Teni in podobnimi imeni gosposkičnice in gosposkiče. Oče so prebrakali koledar, toda tako gosposkih imen v njem niso našli. Tudi vsaki poglavci niso trpeli takih imen in so gosposkične pošteno nasmežali. Veliku nesrečo pa se je zdela vaščanom, ker taki revčki nimajo goļu, a brez goļu ni vošči, ofiranja in drugih dobrot.

Na predvečer pred godom se ofira. Gospodarju ofirajo društveni člani, hlapeci in dedke. Gospod župan so deležni podoknice pavskega društva in baklade gasilcev. Gospodu župnika mišo zapoje cerkveni pevci in po županovem nagovoru se mu poklonijo občinski mežje. Kavseljnov Miha je znal najbolj nabijati — pri nas namreč ne pritrkavamo — na zvonove Sv. Trojice. Tovaršil so mu tako lepo nabijali na zvonce in kovinaste plošče, da je bilo ofiranje Mihi vsakokljuna vsaka senzacija. Prišli smo študenti na Vodsko planino, da zakurimo kres. Ker je drugi dan godoval plansar Janez, smo mu prinesli za vezilo tobaka za čikanje, žganja, čaja, kave in sladkorja, samih dobrot, ki jih je Janez na planini pogrešal. Zvečer smo ofirali. Mi smo pozvali na hravo zvonce, gozdar iz Martinčeva in lovski čuvaj sta streljala, živina je maulala, psi so lajali, bil je prvi petičinski hrup. Po tem planinskem ofiranju se je Janez vsem častikom prav po pastirsko zahvalil in nas pogostil z žganci in mlekom. Pogostitev po ofiranju mora biti.

Praznična obleka v delavnik, nagelj in gumbici, viržanka v gorjem žepu jopiča — čeprav je fant korajz zapustil šolsko klop — baržunast klobut in za (Dalje na 6. strani)

RADIVOJ REHAR:

SEMISIRIS

ROMAN

Potem ga je prišla za roko in odvedla k žrtveniku, na katerem je plapolal ogenj. Sedla je na stopnišče in mu velela, naj prisede. Molče je izpolnil njeno naročilo in strmel s široko odprtimi očmi v to skoraj nezemsko bitje, ki ga je dolgo ogledovalo s svojimi brezbarvnimi, srepmi očmi. Asarhadanu je bil ta molk neskončno mučen, zato ga je sklenil skrajšati; dejal je:

"Prišel sem..."
 "Močli!" ga je ukazujoče prekinila starka. "Odgovori mi le na vprašanja! Ali si Asarhadan, sin faraona jutrnjih planjav?"
 "Sem."
 "Čemu si prišel v Semisiris?"
 "Poslal me je oče, da se poklonim faraonu faraonov in ga poprosim za pouk v znanosti in umetnosti Atlantov."
 "Poslal te je, da dokáže Semisu Ofirisu vdanost in podložnost vladarja jutrnjih planjav."
 "Da."
 "Torej priznava tvoja domovina še vedno nadoblast Atlantov?"
 "Se vedno."
 "In se ne zaveda, da je to sramotno, ponižujoče?"
 "Tega se zavedam šele jaz."
 "Ti?"
 "Da."
 "In kaj nameravaš?"
 "Ne vem še. Toda, saj si čarovnica, vedeti moraš tudi tisto, česar jaz še ne vem."
 "Veruješ, da sem čarovnica?"
 "Tako govore..."
 "Na dvoru faraona faraonov?"
 "In v Semisirisu."
 "Zato si prišel k meni..."
 "Klicala si me."
 "Da, klicala sem te. A veš zakaj?"
 "Ne vem."
 "Da ti povem, česar nisem še nikomur in česar v Semisirisu in nikjer na svetu nihče ne ve."
 "Kaj?"
 "Da nisem čarovnica."
 "Nisi?"
 "Ne. Prav tako človeško bitje sem, kakor ti in vsakdo drugi. Vse to, kar me obdaja in prepričuje vsakogar, ki me obišče, da sem zares čarovnica, je le slepilo za lahkoverneže, za bedake, kakršni si tudi ti. Čarovnic sploh ni, izmišljotina so ljudi, ki se boje resnice. Če bi zares bile, bi se mi bile že davno odkrile in me sprejele v svojo sredino. Klicala sem jih na tisoče in tisoče noči; rotila sem duhove, zaklinjala bogove, a oglasil se ni nobeden. Ti pa, mlečnozobec, veruješ, da sem čarovnica..."

"Kaj si tedaj?"
 "Arikidinila, samo Arikidinila. Toda tudi to ime je čarovniško, ki skriva neko drugo, ki ga poznaš."
 "Poznam?"
 "Nečo, pred dolgimi sto leti sem se imenovala — Bala..."
 "Bala? To ime je naše, jutrnje..."
 "Da to je ime tvojih sorodnic z dvora faraonov jutrnjih planjav, ime s pobočij Hagare in bregov svetega Nila."
 "Ti si moja rojakinja?"
 "Se več: tvoja sorodnica, tvoja prateta, ki se je na dvoru tvojega očeta nihče več ne spominja, dasi sem Bala, sestra tvojega pradedca."
 "Bala, sestra mojega pradedca..." je vzklilnil Asarhadan in se zastrmel v staro kakor v največje, najskrivnostnejše čudo. "Saj ni mogoče! Kje je že moj ded, in kje praded! Ti pa še živiš?"

"Živim, in od mojega rojstva v palači faraonov jutrnjih planjav je poteklo že sto dvajset let..."
 "Sto dvajset let?"
 "Da. In sto let, odkar prebivam v tem podzemlju kot strašilo človeštva, kot čarovnica Arikidinila. Rodovi so se rodili in umrli, nihče ne ve, od kdaj sem tu in vsi mislijo, da sem od vekomaj in bom do vekomaj. Toda tudi moji dnevi se bližajo koncu. Prav zaradi tega sem te poklicala. Morda sem živeła tako dolgo samo zato, da te pričakam, ki sem hrepenela po tebi, sin moj, potomec moj!"
 "Bala, princesa, prednica moja!" je vzklilnil Asarhadan in prevzel ga je neskončno tožno občutje, ki ga je sililo k skrivnostni starki, vezalo ga nanjo s tisoč vezmi.
 "Nisi nikoli slišal mojega imena?"
 "Slišal sem ga, a menda samo enkrat. Moj ded mi je nekoč pripovedoval o svoji teti Bali, ki je odšla v Semisiris..."
 "In nič več?"
 "Nič več."
 "Pozabili ste name, kakor da me nikoli ni bilo. Toda — saj je vseeno. Kdo bi mislil na Balo, ki je izginila, izgubila se, kakor kamenček v morju."
 "Zakaj si se izgubila?" je hlastno vprašal Asarhadan. "Zakaj si se naselila v tem podzemlju? Zakaj si postala čarovnica?"
 "Mlad si še in morda ne boš razumel vsega. Strašna je zgodba mojega življenja."
 "Pripoveduj mi, razumel te bom," je prosil Asarhadan. "V tem času, ko sem v Semisirisu, sem nehal biti otrok in tudi mladenič; postal sem mož."

"Kje daleč v davni se pričena moja zgodba," je pričela starka, "a zdi se mi vendar, ko da bi bilo še večeraj. Naš spomin ni točno merilo za čas. Sedemnajst pomladi je štel moje življenje, ko me je moj brat, tvoj praded, pripeljal v Semisiris, v srce sveta, da postanem mati otroka faraona Semisa Menofisa, nadljevalec rodu vladarjev Atlantide. Bila sem mlada, čista in lepa kakor jutrnja zora, kadar se po deževni noči razvedri nebo. In bila sem otrok, majhen, neumen, neuk otrok. Tako sem šla na tisto pot, v tisto novo življenje, o katerem so mi pripovedovali, da bo lepo in svetlo kakor življenje v vesoljstvu velikega Rája, kakor da bi šla v samo nebo. Faraona Semisa Menofisa sem ljubila, še predem sem ga videla. Hrepenela sem po njem in koprnež čakala, da mu darujem svojo ljubezen, svojo čisto, neoskrunjeno mladost. Omamna je bila podoba Atlantide, očaral me je

Janko N. Rogelj:

Vaški živinozdravnik

J. N. Rogelj

Bilo je prve dni mojega prihoda v domovino. Zvečer sem dobil obiskovalce, ki so prišli povprašat po svojih sorodnikih v Clevelandu. Taki pogovori se precej zavlečejo. Vse bi radi vedeli. Včasih menda ne razumejo pripovedovanja, zato ponovno povprašujejo. V par dnevih sem se naučil to, da ne govorim več Amerikancem, ampak ljudem, ki še nikoli niso videli Amerike. Zato sem pozneje taka pripovedovanja nja opremil s prilikami in primerami, da so bolje razumevali.

Po razgovoru z mojimi obiskovalci sem stopil iz hiše v kuhinjo. Mala električna žarnica pod stropom je razsvetljevala toplo kuhinjo. V kotu za mizo sta sedela dva moža, telovnike samo ogrnjene na ramah, klobuke na glavi ter s komolci oprta na mizo. Oba sta bila v resnem in važnem pogovoru z mojo sestro Micko in njenim možem Ivanom. Sedel sem na stol poleg številnika ter sem kmalu videl, da niti zapazili niso, kdaj sem prišel med nje.

Neznanca sta lačna. Kako pridno segata na krožnik po kose prekakajnega in kuhanega prešičevega mesa! Z rokami lomita odrezke črnega kruha, katerega zalagata v usta, enkrat na levo stran, drugič na desno stran ust, tako da je čeljust vedno v pravem ravnovesju. Kako jima teče govornica. Oba naenkrat ne govorita. To besedno nalogo izmenjata. Kadar ima starejši neznanec polna usta, govori mlajši neznanec, in obratno. In ko utihneta oba na račun polnih ust, govori gospodar hiše, sestra Micka pa naliva prazne vinske kozarce. Desnice takoj sežejo po vinu, ki omečča založena usta ter pomaga neznanca do sape, s katero prideta zopet do nadaljevanja svojega pripovedovanja. Kako slastno in z užitkom zalagata zopet meso in kruh, zalivata z vinom, ki teče kot medena slaščica! Med tem pa menda zaradi lepšega povlečeta telovnike na rame ter privzdigujeta klobuke. Oba sta razigrane in vesele volje, oba se zavedata, da sta prišla v hišo ko je bilo potreba hitre in potrebne pomoči. Zato tako zasnosno in močato sedita za mizo ter si prav domače pomagata z dobrinami na mizi. Rečem vam, to so pa zdravi kmečki želodci, ko pridejo do mesa in vina.

Sestra Micka me je opazila ter predstavila neznanca. Starejši možakar je bil vaški živinozdravnik Blažun, mlajši je bil brat sosedja žagarja. Blažuna Semisiris, toda on, ki sem ga ljubila z ljubeznijo, ki more biti samo enkratna, me je razočaral. Zame, ki naj bi bila postala mati njegovih otrok, se je brigral neskončno malo. Ni me sprejel kot izvoljenko svojega srca; sprejel me je kot podarjeno mu blago, prav tako, kakor je sprejemal v dar sužnje, hčerke svojih podložnikov.

Bala je za trenutek umolknila. V njenih prej srepih očeh je zagorela čudna, skoraj mladostna in topla luč. Potem se je ljubeče ozrla v Asarhadana, povesila glavo in tiho nadaljevala:
 "Moje mlado srce je krvavelo, a upalo je še vedno. Poizkusila sem vse, da bi si osvojila Semisa Menofisa, priklenila ga nase, postala zares njegova. Zaman. Čim bolj sem se poniževala, čim bolj sem mu postajala uslužna sužnja, tem manj se je brigral zame. Sleherna atlantska plesavka in ljubimka mu je bila več, kakor sem mu bila jaz. V najglobljem trpljenju sem nosila pod srcem zarodek njegovega semena, Semisa Hepsutisa. Ko sem ga porodila, mi je postal edina luč življenja. Vsa moja ljubezen, ki je prej veljala njegovemu očetu, je bila poslej posvečena njemu. Kaj mi je bilo mar, če se on ni brigral zame! Imela sem otroka, sina. Ti me ne moreš razumeti; moški sploh nikoli ne more razumeti materinstva, presilno, pregloboko in presvetlo je to čustvo..."

Bala je znova utihnila; v očeh so se ji zalesketale solze. In kakor da jo je sram teh solz, si jih je naglo otrla in dejala:
 "Spomini so me premagali. Še nihče ni videl solz z oči čarovnice Arikidinile; ti si prvi. Neskončno dolga leta so minila od mojih zadnjih solz. Oči so mi osrepele. Bila sem trša ko skale mojega podzemlja. Pozabi, da si jih videl!"
 "Uboga..." je vzklilnil Asarhadan.

(Dalje prihodnjič)

kom. Naposled se je vendar udal. Vso noč je s pomočjo poslov pripravil zdravila, vlijal v kравje gobce pripravljene tekočine, mučil se in delal, da mu je pot tekla po vsem životu. Vse je poiskoval, kar je vedel in znal, samo da pomaga ubogemu živinčetu. Ko se je daniło, je izvedela gospodarica, da je kravam odleglo. Takrat je dala tudi ključ njeni dekli, da naj gre v vinski klet in prinese najboljšega vina njemu in poslom. To je bilo vino, črno in močno, dobro in slastno; pili so, da je vino teklo po mizi. In če si kozarec postavil na razlito vino, oprijemal se je mize, toliko sladkobe je bilo v tem dobrem vinu. To je bil likof—in krave vse zdrave.

Za veseljem je prišla žalost in skrb. Mestni živinozdravnik ga je klical pred pravičnega kranjskega sodnika. To je bila težka pot. Kako se bo zagovarjal? Tolažil se je s tem, da mu nič ne morejo, ker on sploh nobenemu nič ne računa. On samo pomaga revnemu kmetu, no, pa tudi bogatim, če ni drugače. Prišel je dan sodne obravnave. Sodnik je bil strog. Stavil je taka vprašanja, na kateri bi morda lahko odgovarjal učeni mestni zdravnik. A glavno vprašanje je bilo: Koliko ste računali? Tedaj pa se je oglasila gospodarica bolnih živali ter povedala sodniku, da je plačala tistemu, ki ni nič pomagal, a podarila nekaj novčičev njemu ki, je rešil njeno živino gotove pogube. Blažun je bil rešen zapora in denarne globe.

Po tem dogodku pred sodnikom je postal Blažun zelo poznana in priznana osebnost. Vsi ga imajo radi. Mož tudi govori tako prepričljivo in gospodarsko, da je za njegovimi besedami polno sigurnosti in preiskušnje.

Po tem pripovedovanju sta oba prenehala jesti. Pijeta za šel, toda z manjšimi požirki. Blažun pripoveduje še o drugih slučajih, kjer je mestni živinozdravnik izgubil upanje, toda on je rešil živinčeta.

"Veste," nadaljuje, "pri živini se mora delati. Besede ne zaležejo, bukve pa tudi ne pomagajo. Če se krava pripravlja in pričinja, če so žile napete, takrat je potreba zavhati rokave, umiti obe roki čez komolce z lizolom. Potem je prva stvar, da se ugotovi lega telčka. Če so sprednje noge skupaj, nad njimi glavca, se kar malo počaka in se pripravi malo vrvi, da se pomaga kravi, ko pride do tistega trenutka. Drugače je, če lega teleta ni pravilna, da ga je potreba obračati. Tisto je pa zlodej!"

Po tem pripovedovanju je Blažun visoko privzdignil klobuk ter se praskal po glavi, kakor da bi hotel takoj razgnati tiste žalostne misli in prizore, ki so se že doigrali pred njegovimi očmi. O takih dogodkih bi nerad govoril, to so največje nesreče naših kmetov, ko mu pogine živinče. Kako prazno je v hlevu, ko so prazne jaslje—prazen je takrat tudi kmetov žep. Ob taki nesreči kane marsiktera solza.

"Si že kupil prašičke?" zaobrne pogovor Blažun.
 "Ja, deset repov imam v svinjaku," odgovarja Ivan.
 "Pa so že cepljeni?"
 "Se ne. Poslal sem po živinozdravnika že dvakrat, toda ga še ni bilo. Bo tako, kakor vsako leto. Pride takrat, ko so že bolni," razlaga Ivan.

Ura je bila pozna, Blažun se je pričel poslavljati. Ivan se mu je zahvaljeval za pomoč ter se pripravil vnaprej, kajti v hlevu sta bili še dve kravi na isti poti. Mož je obljubil, da pride, samo pokličejo naj ga.
 Blažun in pomočnik, sosedov fant, sta odšla v hladno majsko noč, oba dobre volje, ker sta opravila dobro delo.
 V teku dveh tednov sta zagledala luč sveta še dva telčka v domačem hlevu, ne da bi bilo treba klicati Blažuna na pomoč. Treba pa je bilo klicati mestne

ga živinozdravnika, ker so prašički pričeli povešati svoje repke. Končno je prišel, ko so bili že bolni. Dva so morali takoj ločiti iz svinjaka. Dobila sta svoja ležišča v praznem kotu domačega hleva, kjer sta se poslavljala od tega sveta, dokler nista zaprta svoje trudne prašičje oči.

Zamuda mestnega živinozdravnika je stala gospodarja dvesto dinarjev, kar niso mačeje solze za današnjega kmetovalca v Sloveniji. Tudi pogrebščine ni bilo za njima. No, pa saj na taki pogrebščini bi tudi Blažun in njegov pomočnik ne jedla in bi ne pila. S slastjo in užitkom se je in pije, kadar pogleda v kmečko hišo prijazna in radostna, prava in pristrčna—kmečka sreča.

Moj prijatelj Blažun ima to kmečko srečo zapisano v njegovem obrazu.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

CIGANSKE VOLITVE

V Stari Kanžji je bil te dni dogodek, ki je dal dosti življenja mirnemu in precej dolgočasnemu kraju ob motni Tisi. Kanžjiki cigani volijo vsako leto svojega kneza, a vse volitve doslej so potekle tako, da jih ostali prebivalci niso niti opazili. Tokrat pa so bile volitve zelo burne samo zaradi tega, ker so prvi dobile volilno pravico tudi ciganke. Cigani morajo svoje volitve kakor vsako drugo zborovanje prijaviti policiji, ki pa tudi zahteva, da ji naznanijo kandidate. Ta uvedba je potrebna, da ne bi kak tat postal ciganski knez. Policija vse kandidate perustrira ter črta one, s katerimi je imela že kdaj opravka. Prvi kandidat za kneza je bil tokrat konjski trgovec Obrad Jovanovič, ki uživa sloves postopenega moža. Bilo je še nekaj drugih kandidatov, a večina ciganov je bila za Obrada. Ciganke pa so postavile svojo samostojno kandidaturino in so za kneza predlagale zalega 30letnega Andreja Petroviča. Policija sicer proti tej kandidaturi ni imela pomisleka, hudi nasprotniki mladega kandidata pa so bili vsi starejši cigani. Pri volitvah so ciganke propadle, zagnale pa so strašen vik in krik in prišlo bi bilo do krvavih spopadov, če ne bi bila posegla vmes policija. Izvoljen je bil Obrad, a ga ciganke nočejo priznati za kneza.

ZNIZANE CENE ZA DENARNE POSILJKE

Za \$ 2.30 - 100 Din	Za \$ 3.25 -
Za 4.50 - 200 "	Za 6.30 -
Za 6.60 - 300 "	Za 12.00 -
Za 10.25 - 500 "	Za 17.50 -
Za 20.00 - 1000 "	Za 29.00 -
Za 39.00 - 2000 "	Za 57.00 -
Za 95.00 - 5000 "	Za 112.00 -

Te cene so podvržene spremembam ali doli—Pri večjih zneskih se sorazmerno popust.

DRUGI POSLI S STARIM KRAJEM

Kadar rabite pooblastilo ali drugo listino za stari kraj, ali imate s stari krajem kakšno opravilo, je v vašo korist, da se obrnete na:

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service, Inc.
 302 E. 72nd St., New York, N. Y.

GODOVANJE

(Nadaljevanje s pete strani)

njim krivci na korajžo, to so bili včasih znaki godovnikovega dostojanstva. Zjutraj h maši, potem v gostilno, popoldne za vso družino praznično kosilo: juha z domačimi rezanci, mesna jed s hrenom in solato, štruklji in velike množine sadjevca. Na god je jedel vsak družinski član iz posebnega krožnika kakor na velike praznike, drugače pa vsa družina skupaj iz skled.

Voščila in vezila se ravna po osebi in je god važna zadeva zaljubljen mladine, kajti v darilih se vsaj v malem odkrivajo skrite srčne zadeve in bolečine.

God ne čislamo samo Slovenici, ampak večina naših slovan-skih bratov. So sicer izjeme, kjer ima praznovanje godu skoraj anacionalni znak in kjer so celo oblastva prepovedala praznovanje godu, pa niso imela preveč uspeha. V krajih, kjer so hoteli prikazati godovanje škodljivo nacionalni stvari, so

včasih praznovali imendan-kega družinskega člana, od pa do dojenčka v plenicah, svečano, a dandanes se slavje v najožjem družinskem krogu pa temljenje in ... in doma ... je in Svet ...

August Kollander
 6419 ST. CLAIR AVENUE
 Cleveland, Ohio
 v Slovenskem Nar. Dem.
 PRODAJA parobrodne listbe vse prekomorske parnike;
 POSILJA denar v staro domovino točno in po dnevnih narah;
 OPRAVLJA notarske posle.
 Kollander ima v zalogi tudi goslovanske znamke.

VLOGA
 v tej posojilnici
 zavarovane do \$5,000.00 po Foreign Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.
 Sprejemamo osebnine in družinske vloge.
 Plačane obresti po 3%
 St. Clair Savings & Loan Co.
 6235 St. Clair Avenue Head. Office

ZADNJI ČAS JE
 Ako ste to poletje namenjeni v tujino, tedaj vam naš skupni izlet 28. JUNJA na slavnem orjaskem zaporniku NORMANDIE nudi največjo priliko za vaše potovanje. vrstren brozopnik, najmoderneje opremljen, za vas omogoča enaki pohod na potu in v starem kraju vam dajejo vse pogoje za tako potovanje, kakršno si sami želite. Čas pa je, da se za ta izlet pripravite in rezervirate kabine, kajti prostorniki bo razprodani. Se danes obrnite na spodaj navedeni naslov.

ZNIZANE CENE ZA DENARNE POSILJKE

Za \$ 2.30 - 100 Din	Za \$ 3.25 -
Za 4.50 - 200 "	Za 6.30 -
Za 6.60 - 300 "	Za 12.00 -
Za 10.25 - 500 "	Za 17.50 -
Za 20.00 - 1000 "	Za 29.00 -
Za 39.00 - 2000 "	Za 57.00 -
Za 95.00 - 5000 "	Za 112.00 -

Izkoristite nove znižane cene in narne posiljajte v stari kraj. Za večje zneske se sorazmerno popust.

DRUGI POSLI S STARIM KRAJEM
 Kadar rabite pooblastilo ali drugo listino za stari kraj, ali imate s stari krajem kakšno opravilo, je v vašo korist, da se obrnete na:

LEO ZAKRAJŠEK
 General Travel Service, Inc.
 302 E. 72nd St., New York, N. Y.

Razpošiljamo na vse kraje poposebne garantirane starokrajске kose, tike in drugo. Poštino plačamo mi. Kose, imenovane "STONICH", so ali 32 palcev dolge, z rinko \$2.50, polirane, samo po 32 palcev dolgi, \$1.50; kosilca iz javorovega lesa, izdelana \$2.00; brusilni kamni orodni po 75c komad; klepalno orodje \$2.00 par; srpi, veliki po 85c; ribičarske garantirane, po \$3.25; starokrajске štate pile po 60c; motike, ročno izdelane po \$1.25, večje \$1.50.
 Razno pohištvo in železnično pohištvo vedno kupiti pri nas na lahka meso odplačila.

Važno za vsakega
 KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR se namenjeni v stari kraj: KADAR želite koga iz starega kraja: KARTE prodajamo za vse boljke pariz najnižji ceni in sebolje tudi za izlete.
 Potniki se z našim posredovanjem vsa potovanja in letenja v ceni.
 Denarne pošiljke izvršujemo kot zanesljivo po dnevnem tečaju v JUGOSLAVIJO v ITALIJO
 Za \$ 2.30 - 100 Din Za \$ 3.25 -
 Za 4.50 - 200 " Za 6.30 -
 Za 6.60 - 300 " Za 12.00 -
 Za 10.25 - 500 " Za 17.50 -
 Za 20.00 - 1000 " Za 29.00 -
 Za 39.00 - 2000 " Za 57.00 -
 Za 95.00 - 5000 " Za 112.00 -
 Ker se cene sedaj hitro menjajo, so naše cene podvržene spremembam gori ali spodaj, če se bodo spremenile. Pošiljamo tudi denar brozajavno in izplačila v dolarjih.
 V vašem lastnem interesu je, da pitje vedno predno se drugje poslužite, za cene, ki se jim ne pojasnita.

Slovenic Publishing Co.
 (Glas Naroda—Travel Bureau)
 216 West 18 St., New York, N. Y.

NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI JE ENAKOPRAVNOST
 Naročnina za celo leto izven Clevelanda je 4.50
 Društvo in posameznikom se pripravljamo za tiskovine. Unijsko delo—zmerne cene
 6231 ST. CLAIR AVE. Cleveland, Ohio